G. Turkevych,
334 Fitch St.,
Syracuse, N. Y.

НАЦІОНАЛІСТ

Орган українського організованого націоналізму в Америці.

РІК I. Ч. 5. Филаделфія, Па. 20 серпня 1935. THE NATIONALIST 3720 N. 9-th Street, Philadelphia, Pa.

ПЕРЕД ІСТОРИЧНИМИ ДНЯМИ.

(На передодні Державницької Манфестації.)

Живемо всі в надзвичайних і важких часах. На всіх континентах і по всіх краях йде затяжна й перманентна боротьба за існування одиниць, родин, суспільних кляс, політичних режимів і цілих націй. У такому безконечному змагу, тому надзвичайному **напнятті волі** численних індивідуальностей і цілих соціяльних колективів-ґруп, домінує одна з найбільших доґм суворого життя, **сила!** Історичний процес розвою людства й самий закон природи, вповні підтверджують це клясичне правило життя. **Нації зі сильною національною й релігійною мораллю були все непобідимими фізично, без огляду на їх скількість, стан їхньої культури, чи практичні обставини** в поодиноких моментах чи періодах нашого життя! Противно, історія знає **випадки, де численні народи й держави** зникали з поверхні життя в наслідок відсутності **моральних основ** так конечних до існування!

Україну зараз поневолено політичними кайданами. Їй забрано це, що може бути найдорожчим кожному народові, позбавлено найбільшого атрибуту, що дорожить ним кожна нація, цебто **право рядити собою після своєї волі!**

І наша Вітчина бачить всі наслідки політичної неволі: під стопою окупанта знаходиться все, на українську землю хмарою насідають вороги, польонізують наш чорнозем, **виганяючи** наших робітників і селян **в лиху чужину на поталу лихому** горю й **біді!** Нищать нашу Церкву, відбираючи нам **нашого Бога,** обдирають багацтва нашої землі, організують **систематично голод,** роблячи наших селян **чорними невільниками!** Що більше, хитрий ворог, знаючи ваґу морально-духового фактору поневоленого народу, вдарив нещадно й по цьому секторові! Ліквідація українського шкільництва, насаджування фальшивої культури з облудними кличами й ідеями, має служити як засіб **повної денаціоналізації** цілого українства й має сіяти між нашим народом **страшну заразу ідейної зради й новітнього яничарства!**

В обличчі такого ґрізного стану й розбещеного шаління ворогів, росте швидко потужня реакція **цілої України!** Навчена невдачами Першої Української Революції, нова ґенерація українських патріотів станула на єдино-правильний і непомильний шлях: **безкомпромісова боротьба за повне політичне, національне .й .соціяльно-економічне визволення цілої України!**

Українська еміґрація в Америці вже нераз засвідчувала свої патріотичні відчування й орґанічну звязь з корінними землями України. **Чи** то моральна піддержка українських борців, **чи** то політичні протести перед чужими урядами, чи вкінці ці безконечні матеріяльні суми, які уможливлюють дальший розвиток боротьби з ворожою окупацією України, виправдують вповні це велике довіря Рідного Краю до еміґрації. Теперішний стан нашої Вітчини й підкоп цеї облудної системи політичних кордонів на Сході Европи, диктують швидко **чергову мобілізацію моральних і матеріяльних сил американської України.**

Всі українські національні орґанізації Зєднаних Держав, беручи під уваґу сучасний стан України й посилене гноблення нашого народу ворогами, орґанізують **величаву Державницьку Маніфестацію цілої української еміґрації за океаном!** В передодні маніфестації одбуватиметься **Конґрес Націоналістичних Орґанізацій** Зєднаних Держав, Канади, Бразилії й Арґентини при співучасті представників верховних тіл ОУН та Генеральної Булави Української Армії з Европи, які візьмуть рівно ж участь в Маніфестації. Таким робом в Державницькій Маніфестації заступлені будуть **всі українські землі й національно-соборницькі орґанізації американської України!**

Одною з чолових цілей Державницької Маніфестації, буде мобілізація **Української Державницької Ідеї за океаном!** Речники зорґанізованої й державницько-настроєної еміґрації, засвідчать перед цілою Україною й цілим світом наше непримириме відношення до всіх узурпаторів поневоленої України!

Що більше, вони з цілою безоглядністю викажуть, що українська еміґрація не годиться й ніколи не прийме за остаточне нинішне політичне положення України, противно, всіми шляхами й способами буде ділати для усунення цього неправного, ненормального й шкідливого для нас явища, яким являється зараз ворожа окупація Вітчини! Тим не тільки кидається ґрізний визов окупантам, що їх панування над Україною є хвилеве, але також перестерігається й тих українських політиків, що з байдужності чи несвідомості, з матеріяльних причин чи навіть ідучи шляхом спекулятивних ідеольоґій, подали дружньо руку ворогам нашої Вітчини й разом з ними тягнуть Українську Націю на шлях цілковитої згуби й руїни!

Дальше, патріотична еміґрація прийде з духово-моральною піддержкою й матеріяльною допомогою всім тим, що з великою вірою в **неминучу побіду Української Державницької Ідеї,** обтяжали себе вогненним хрестом затяжної й нерівної боротьби з насильниками нашого життя!

Українське робітництво по шахтах і комбінатах України, обезголочене селянство по колгоспах чи МТС, ряди молодечого комсомолу й вояки в будьоновках і цілий ряд умових працівників, всі вони в кліщах жахливої диктатури Москаля-азіята, потребують не меньше попертя й співпраці як ціле населення Західної України у надзвичайній боротьбі зі шляхотсько-заглобівською диктатурою католицької Польщі!

Державницька Маніфестація як орґанізований вияв патріотичних почувань нашої еміґрації, має стати рамя об рамя з каменярами й ковалями Великого Завтра нашого народу.

Вкінці, Державницька Маніфестація має бути **черговим показчиком наших сил і можливостей тут за океаном і мірилом національно-державницької зрілости взагалі!** Сучасний стан европейської політики, специяльно на східнім її відтинку, є так критичним, що було б гріховним злочином нас всіх, коли б до остаточної кризи цього стану, всюди й скрізь, ми не підготовлялися! Ми надто свідомі величезного розмаху Української Визвольницької Ідеї, щоб ми пересоцінювали ролю еміґрації! Визвольницький Чин як кровавий здобуток Першої Української Революції 1917-1920 рр. є так крепко вкорінений в мільйонових масах України, що в рішаючих моментах **наша Нація промовить твердо й рішучо за себе!** Але з огляду на специяльні трудноці й затяжну боротьбу зараз, **роля еміґрації у Визвольному Чині є величезною!** Нам необхідно вказувати яке значення мала американська еміґрація поодиноких народів у їх визвольних змаганнях в останній війні. Українська еміґрація є одинокою того рода зараз тут! Зєднані Держави, одна з найбільших ліберальних країн світа, розгортають перед нами **широкі можливості патріотичних діл для справи України!**

Ціла Україна, у глухій боротьбі, не зійде більше зі здобутих позицій! Шлях, яким ступає **Всеукраїнська Національна Революція не маз вороття, бо він провадить до одинокої мети, за яку клали голови цілі ґенерації України, він веде до власної Державности!**

Українська еміґрація мусить подати руку своїй Вітчині! Вона мусить стати не тільки співтворцем Державности, але вона має бути резервуаром духових і фізичних сил! Учений француз Де Брюн сказав, що "якусь Україну чи Альбанію не створить Союз Народів: вони мусять **чинно й революційно засвідчити свою волю до власного життя!"**

Стверджуємо, що ці сили існують в Україні! Українська еміґрація має їх тільки зміцнити й покріпити! Тому Державницька Маніфестація має бути не тільки переходовим етапом в орґанізованім житті еміґрації, але також вона мусить стати **історичним днем України!**

М-р. В. Душник.

Ню-Йорк, 14 серпня 1935.

ДЕНЬ 31-го СЕРПНЯ 1919 р.

Одна Нація, один Провід, одна Ціль: жити, розвиватися, володіти!... Відвічні вороги України, роздираючи кордонами українські землі, думали розшматувати й Українську Націю. Штучно "підшрубовували" поняття: "галичанин", "закордонець", "придніпрянець", "придністрянець"...

Те саме роблять і тепер займанці України. Москалі намагаються розварити українську Націю в "обще-русскому комуністичному котєлку" в пролетарську юшку, щоби легше могли стравити, бо "упрямий хохол" і "куркуль" не даються розкусити. Поляки розбивають нас на "поліщуків", "лемків", "окреме племя гуцулів", а чехи і словаки на "русинів", "русняків" "карпаторосів" і т. д.

Але всі ці ворожі розрахунки показалися уже раз у цілій повноті даремними. День 31 серпня 1919 року показав, що всім українцям, зі всіх закутин безкрайої України, однаково дороге її серце — Київ. Це саме і тепер доказує Український Революційний Рух безупинною боротьбою на всіх займанщинах щодень, щохвилини, та ударемнює ворожі зазіхання. Бо як тоді, так і тепер була й є лиш одна Українська Нація, що змагає до одної Самостійної Соборної Української Держави.

Правда, існували тоді два уряди, ЗОУНР і УНР, дві армії — галицька і "наддніпрянська", що "обєдналися" були **для** спільної **мети** — вирвати з московських червоних рук "матір городів руських" — Київ.

Та як це так?... **Одна нація** і **два** уряди, що Соборність українських земель проповідували...

Власне це була помилка, що в нас уже не повториться більше! Стрілецтво, маси, довіряли своїм проводам, бо вони Самостійність і Соборність Української Держави голосили. З цим кличем українська зброя переможно відкидала ворога з-під Чорткова в Червні 1919 року, під Жмерінкою 9. серпня, і дальші наступи повні слави і перемоги — Ямпіль, Вапнярка, Брацлав, Коростень, — увінчує вступлення у Золотоверхий Київ 31-го серпня 1919 року Серце України було в українських руках. Живійше поплила кров у жилах українського народу, українського вояцтва.

В крові і славі яснів Золотоверхий — столиця Української Держави.

Ворог скаженів. Треба було ще більшої сили, завзяття, єдности думки й чину. Та цього не було. Оба уряди парцелювали між себе пролиту кров, славу, відповідальність!... Не було непогамованого бажання до влади, до відповідальности, тому й оба уступили перед Денікіном, а Київ віддали в руки білих московських банд.

Та МИ кажемо, що в нас це вже не повториться більше, хоч маємо тепер більше "урядів", як тоді. Всі вони "заступають" українську націю, "будують" українську державу, а нишком предають українські землі, Скоропадський — Закарпаття, резиґнують та відступають на користь ворогів — Левицькі, Лівицькі, УНДО, УНР... Віддають на поталу і тортури історичним ворогам тих, що не лиш бажають жити в Українській Державі, але й безупинно боряться за НЕЇ.

Український Революційний Рух є визвольницький і соборницький, бо одне й друге є нероздільне, як кров і тіло, що хоче жити. Український Революційний Рух знає лиш одну доґму — Революційну, й одну ПРАВДУ — Самостійну Соборну Українську Державу.

Ми свідомі, що здійснимо цю ПРАВДУ лиш оружною силою, тому й підготовляємося на всіх займанщинах у революційних рядах до ЗБРОЙНОГО ЗРИВУ.

Всякі хитрування "малоросів", "урядів", "представників", "законних монархів" приймаємо як руїнницьку роботу й всім їм скрутимо голови, якщо лиш вони вступлять на Українську Землю, надіючись на "престоли" й владу. Та вони напевно не відважуться на це, щоби спокутувати свої злочини супрожено їм, на ванзейських, варшавських, ти Української Нації, і помруть, як суд-московських та інших смітниках. Український Нарід, двигнений Революційним НАЦІОНАЛІСТИЧНИМ РУХОМ, піде ще раз і видере серце України з московських кігтів, але вже Одною армією, під ОДНИМ РЕВОЛЮЦІЙНИМ ПРОВОДОМ, щоби вже ніколи не дати на поталу ворогам!

Лиш одна Українська Нація й ОДИН РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РУХ, що збудує САМОСТІЙНУ СОБОРНУ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ з Матерю ГОРОДІВ Українських — КИЇВОМ.

Р. Федорів.

ТАК БУДЕ ВСІМ РАБАМ.

Преса доносить, що відомих галицьких радянофілів, Антона Крушельницького й Юліяна Бачинського, що поїхали були служити Москві, засудили на 10 років тюрми кождого і вивезли на Соловки. Така сама доля стрінула Петра Дідушка, що був на большевицькій службі понад 10 років. Як відомо, синів Антона Крушельницького — Івана і Тараса, — як теж був. редактора львівської комун. ґазети "Сила" Р. Сказинського розстріляли в Києві після вбивства Кірова. Трьох інших синів Крушельницького засудили на 5 років тюрми кожного. На 10 літ тюрми засудили галицьких професорів: д-ра М. Лозинського і д-ра М. Чайківського, теж колишніх радянофілів.

Такий є останній період історії західньо-українського радянофільства, що ще тому кілька літ вимагало стільки енергії для його поборювання.

КУЛЕЮ У ЗРАДНИКА!

Через вікно постріляли в с. Потік коло Бережан солтиса Івана Оґродніка. Оґроднік був відомий зі своєї співпраці з польською поліцією проти українських націоналістів.

—o—

ДВА СИНИ АМЕРИКИ.

Любимці Америки, Віл Раджерс і Вайлей Пост, згинули трагічною смертю. Літак їх розбився недалеко Пойнт Берров в Алясці, в пятницю 16-го серпня, 1935. Віл Роджерс, філософ і гуморист, був виплодом душі Американського Народу. Він своїм бистрим спостереженням вмів охоплювати всяке окруження і в жартовливий спосіб передати свою думку про таке окруження. Він в гумористичний спосіб критикував президентів, королів, баронів індустрії і всякий нездоровий прояв в ґромадському житті. За своє людське поведення між людьми всіх станів він дістав признання "реґулар феллов", по нашому людяний чоловік. Віл Роджерс був чоловік, що його смерть оплакує ціла Америка.

Вайлей Пост знова був уосібленням американських піонірів, що зробили Америку такою, як вона є сьогодні. Як летуна його знав цілий світ. Він обїхав навколо світа два рази: перший раз в компанії, а другий раз сам. Старався переїхати Америку від Тихого до Атлянтійського океану в стратосфері, що йому не вдалося.

Імена їх обох будуть жити далеко довше чим імена якогонебудь володаря на світі.

Заплатіть за часопис! Ваша передплата вийшла дня-

НАЦІОНАЛІСТ
Орган
Українського Організованого
Націоналізму в Америці.
Виходить два рази в місяць.
Річна передплата $ 1.00
Поодиноке число 5 ц.

THE NATIONALIST
Published twice a month
by the
Organized Ukrainian
Nationalism in America.
SUBSCRIPTION:
Per Year ...... $ 1.00
Single Copy 5 c.

Статті й дописі слати на адресу:
THE NATIONALIST
3720 N. 9-th Street Philadelphia, Pa.

Send Articles in English to:
EDITORIAL DEPARTMENT of THE NATIONALIST
P. O. Box 13. Station D. New York, N. Y.

Чеки й перекази слати на адресу:
THE NATIONALIST
P. O. Box 13. Station D. New York, N. Y.

"Entered as second class matter April 20. 1935, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879".

Philadelphia, Pa. August 20, 1935.

ВПЕРЕДОДНІ КОНҐРЕСУ.

(Ф) Лиш кілька днів ділить нас від великого моменту в житті української еміґрації в Америці. Цим моментом буде КОНҐРЕС УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ Америки, який відбудеться в Ню Йорку в українськім народнім домі при 6. вулиці, 217, в суботу, дня 31. серпня 1935.

У цім дні зїдуться представники українського орґанізованого націоналізму Зл. Держав, Канади, Бразилії та Арґентини, як рівно ж члени Проводу Українських Націоналістів із рідних земель і представник генерального штабу Української Армії. Усі вони ведені одною думкою, одним бажанням і під одним проводом прибувають на КОНҐРЕС УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ Америки для обговорення нашого становища в сучасній твердій дійсности, для кинення сталих напрямних у нашому діланні, для винесення спільних постанов та посилення націоналістичного руху серед нашої еміґрації.

КОНҐРЕС УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ Америки — це буде перший крок виявлення думок, бажань, волі й стремлінь усіх націоналістичних орґанізацій цілої Америки та їх членства зарепрезентованого прибувшими делеґатами, яке досі загально діяло в націоналістичним дусі.

Він буде виявом національної свідомости української заокеанської еміґрації, яка у своєму розвитку довела до видвигнення ідеї Самостійности як синтези політичного думання за вказівками Орґанізації Українських Націоналістів на корінних землях.

У свойому нестримному поході вперід український націоналізм охоплює цілість української нації, з якою він є орґанічно звязаний, що являється фактом природнього порядку. Тому теж наша еміґрація, як частина живого тіла української нації, діє і тяжить до гармонійного стремління самоздійснитися в повноті силової натуги. А випливом того стремління будуть винесені постанови КОНҐРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ Америки, які на спільних нарадах рішать про дальше непохітне становище нової діючої сили в нашому народі.

Усі націоналістичні орґанізації в Америці повинні обовязково бути заступлені на цьому КОНҐРЕСІ, щоб доказати розуміння ваги хвилі та сповнення свойого обовязку як карні члени орґанізованого націоналістичного життя на далекій, чужій нам землі. Цим докажемо свою зрілість належати до активних членів духового відродження української нації та причинимося до творення великого діла для твердих основ прийдешніх поколінь.

А заохотою, поривом і вказівками мають бути нам великі геройські чини найкращих синів українських широких плодючих степів, які для вільного життя Нації, для Вільної Української Держави зложили своє юне молоде життя. Не сміємо стояти на роздоріжжі, коли бачимо ясні виразні дороговкази Українських Націоналістів до одної спільної нашої Мети. Бо лиш тим шляхом злитим теплою кровю наших Героїв можемо ступати, коли хочемо виконати найвищий наказ волі Нації, а цей шлях — шлях безупинної боротьби, це шлях УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ, із заграви якої повстане Вільна, від нікого Незалежна Соборна Українська Держава. Тож до великих діл і чинів готуймось у кождий мент, щоб у хвилі Великого Зриву Нації навіки закріпити Свою Правду у виді Української Державности.

Що діється поза кулісами світової політики?

(УП — Лондон.) — Хто уважно слідкував за газетними звідомленнями останніх часів про все те, що діється в міжнародній політиці, той безперечно виніс враження, що в цілому світі переходить тепер тактична переустановка сил, діючих в політиці. Почалось з моменту, коли то Москва дуже драматично проголосила світові, що вона вступає в Союз Народів, а Союз Народів її прийняв. З того моменту почалось пересування сил, зпочатку підпольно, аж доки задумчивий спокій світа не заворушили три факти, що мов грім з ясного неба вдарили по сумлінні світа. А це французько-совітський союз, англійсько-німецьке морське порозуміння і вкінці готовість Японії заключити з Москвою пакт ненападу. Ці три факти, з яких два перші є закінченими, а третій на викінченні, можуть заважити всю досі з таким трудом збудовану і піддержувану будівлю світа, оперту на версайському договорі. В порівнянні з тим навіть грозяча небезпека італійсько-абісинської війни є нічим іншим, як малим епізодом чи навіть тактичним маневром.

Французько-московський союз так затряс основами европейської рівноваги, що Англія побачила себе викинено́ю поза рамки континентальної політики, що далось вже довший час відчути в Женеві в Союзі Народів. Нагло затужили були Англійці за краснорічивістю Гітлера, вичікуючи його промови в парляменті в травні місяці. Зараз за тим прийшли тактичні і радикальні зміни в англійському кабінеті, а з тим і далекойдучі зміни в обсаді міністерства заграничних справ та розподілом роль між Іденом та Гоаром. Амбасадор Ріббентроп поїхав до Лондону і там скоро договорився з Англійцями до порозуміння в морській справі, що вісм це на чудо виглядало. Що правда, пущено в світ вістку, що цей договір є лише базою, на якій можуть порозумітись учасники нарад в Штресі, ще одначе нічого не зміняв в суті. Німці й англійці погодились між собою щодо основного питання їх ривалізації на протязі цього століття і встановили напрямні своєї політики на будуччину. Таке враження малось з того всього що говорилось на заграничнo-політичній дебаті в англійському парляменті.

Париж і Рим занепокоїлись, бо той договір фактично зводить до нічого всі постанови, пороблені в Штресі. Як це відібється на балканській політиці, нині важко сказати. Але Тітулеску зараз, як лише довідавсь про цей договір, поїхав був до Парижа і до Лондону, але змінити нічого не зміг, бо приїхав вже по тому, як англійські міністри в парляменті поробили відносно договору зобовязуючі заяви.

Для того всього ніби то бракувало зовнішніх познак. Коли ж взяти на увагу політичні тенденції загинувшого міністра Барту і його наступника Лаваля, то й причини найдуться. Впрочім Англія розуміла парижські потягнення. Вона без жадного слова протесту, спокійно і певно відбила парижський удар. Це вже лежить у вдачі англійця, вироблений традицією, що він мало говорить, але зато робить багато.

Для опановування світа Англія все потребувала і потребує одного опірного пункту на континенті. Де й якого, це питання другорядне. Тому вона все була противником найсильнішої на континенті потуги. Давно нищила вона Іспанію за часів Филипа II, відтак Францію за Наполеона I, дальше Москву, доки її потугу не зломала на початку цього століття Японія, а вкінці Німеччину, яку розбила вона в світовій війні. В повоєнних часах натрапляла Англія стало на геґемоніяльні пляни Парижа. Коли ж Болдвін заявляє, що німецько-англійський морський договір в нічому не чіпає традиційної французько-англійської приязні, то він інакше й не може говорити. Так само треба розуміти й заяви Гоара, коли він пробує ослабити враження, яке викликало в світі німецько-англійське порозуміння, пробує його осолодити Парижеві та іншим державам. Самий договір означає властиво не лише німецько-англійське порозуміння, але і посилення англійської фльоти на 35% зглядно на 45% щодо підводних човнів, бо ж німці тепер не мають причини виступати проти Англії, а навпаки, будуть їй помагати. Тому й не дивне нікому розчарування Парижа і Риму супроти такого стану справи. Коли ж взяти на увагу, що німецька фльота цілком нова, технічно найбільш удосконалена і сильніща під тим оглядом за всі другі фльоти, то ще ясніще стане стан, в якому опинились досі могучі держави европейського континенту. А коли ще взяти на увагу московсько-польське непорозуміння та погрози Москви супроти Польщі поновним розбором Польщі, активність Бенеша в Москві, московське-румунське наладнання відносин, подорож Бека до Берліна, самозапрошення Літвінова до Праги на відвідини, то може скластися загальне враження, що справа йде в напрямі зорганізовання центрального европейського бльоку в складі Англія-Німеччина, Польща, Мадярщина, Австрія, далі Румунія, а вкінці й Чехія, яка не попливе ні проти струї та ще і Балкан, а коли Італія врозумиться трохи, то й вона пристане до того. Поїздки міністра Кірінґа до Сербії, налагоджування в Сербії питання Хорватії, зміни в Болгарії — все це вказує на консолідацію Европи та вирвання зпід дотепер всемогучого версайського впливу. А зате Франції не останеться нічого іншого, як покоритись, бо ж вона повинна собі здавати справу з того, що не вона то большевиків, а тамті її хочуть використати, цебто видобути з французького банку золота та приготовити завірюху в Франції, щоб ослабити цілу Европу. У всій Европі стратили большевики впливи і поставили тепер в грі все на французьку карту, на світову пролетарську революцію з Парижа. Рівно ж Франція здає собі з того справу, що її пляни геґемонії в Европі належать до минувшини, бо підмоги до цього в Англії вона не дістане, а натомість гідним її конкурентом на континенті є Німеччина. Побоювання жидівської преси в Европі, що ще й Франція готова піти на згоду з так ненависним жидам Гітлером, вказують на те, що щось в тому напрямку готовиться. За цим промовляв би і настрій, що опанував московську пресу, яка недвозначно дає до пізнання, згода з Гітлером зробить кінець французько-московській приязні та що доведе до внутрішніх заворушень у Франції.

Поглянемо тепер на Далекий Схід. Японія недвозначно дає до пізнання, що може з Совітами заключити пакт ненападу. Кому цей пакт ненападу потрібний найбільше, як не обом чинникам, що є в лятентному стані війни, це ясно. Найбільше з того може скористати Москва. Чому Японія мала б воювати з Москвою, нікому невідомо, коли практично Японія дбає за підбій Китаю, який їй куда ближчий, як Сибір і Зелений Клин. Отвертим стоїть питання, хто властиво заставляє Японію зміняти фронт, занятий нею по відношенні до Москви? На це питання відповідають нині ствердженням факту, що кошти на обсадження Манджурії і тепер Північного Китаю дала Японії Франція в сумі 8 міліярдів ще до того часу, доки Париж був ворогом Москви. Тепер ситуація змінилась на відворотну і трудно припускати, щоб Японці не використали нагоду, щоб себе закріпити на здобутому і використати Францію й тепер, не відступаючи в засаді від своїх замірів, всадовитись настало на континенті. Впро[чім] японцям о нічого іншого не ходить, лише о використання континенту для своїх комерційних цілей. Тимчасом виглядає, що цей французько-японський маневр є звернений проти Англії, але до повернення справи в другий бік відповідним натиском на Париж не д[у]же далеко.

Ось це низка фактів і припущень щодо будучого укладу сил в Европі і світі. Виглядало б, що Москва опиниться поза рамками того укладу, [о]скільки Париж не відважиться ставити чоло всім протисовітським силам. А може бути і навпаки, що Москва стане одним членом протианглійського бльоку на чолі з Парижем і Японією, ріст якої в суті противорічить англійським інтересам в Азії.

Ще залишається кілька відірваних фактів. Певність Муссолінього в його виступах щодо Абіссинії вказує на те, що за ним стоять якісь міцні фактори. Бо ж Італія економічно вже не така міцна, щоб могла собі дозволити на затяжну кольоніяльну війну в Африці. А що ж станеться тоді, як італійська невдача в Африці не дасть їй змоги встрянути міцно в середноевропейські справи, які ще досі погрожують так збройними комплікаціями? Бльок німецько-польський є досить сильним фактором в Европі і поза нею. Під натиском Москви, Парижа і Праги Польща ще більше горнеться до Німеччини, а дальше через Відень, Будапешт та Білгород бльок цей може значно скріпитись. Це може довести до катастрофи в Середній Европі в пункті Австрії, але це для Англії нічого шкідливого. Такий стан справи забезпечує їй свобідну комунікацію до Індій і цей бльок властиво буде спиратись на Лондон і його фльоту. А далі і сама справа Абисинії не є для Англії рівнодушною, бо по всьому видно, що політика Англії йде в тому напрямку, щоб італійськими руками добути собі над Абісинією протекторат.

Систем коллективної відповідальности за мир належить до історії. Тепер рішається судьба світа одиноко. Москва відчуває інтуїтивно, що вона хоч не хоч мусить відступити з форуму світової історії на довший час і [...] доведе її до того той чинник, який вона хотіла положити на лопатки, починаючи світову революцію зі Сходу Азії, цебто Англію. А разом з тим [по]встане і вільна Україна, що пічне відгравати в світовому житті належну [їй] ролю. В тому напрямку йде розвій подій поза кулісами світового става[ння].

М. М.

Вкінці завершенням постанов КОНҐРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ Америки та висловом державницького наставлення цілої української еміґрації в Америці буде велика ДЕРЖАВНИЦЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ, що відбудеться в Карнеґі Гол у Ню Йорку в дні 1. вересня в 8. годині вечером, влаштована спільно націоналістичними орґанізаціями й всіми національними товариствами в Америці. Тому Орґанізація Чорноморської Січи й Орґанізація Державного Відродження України кличуть усіх свідомих українських громадян до участи й звеличання цеї Маніфестації, а рівночасно до сповнення свойого обовязку супроти Української Нації та для СЛАВИ УКРАЇНИ!

ПОХОРОННА ПІСНЯ УКРАЇНЦІВ ПО ПІЛСУДСЬКІМ.

(Присвячуємо угодовцям.)

Мати Україно вже той кат сконав,
Що то діток твоїх вішав та й стріл[яв]

Що то твоїх діток вішав та й стріл[яв]
Твоїми синами тюрми заповняв.

Твоїми синами тюрми заповняв,
Твоїх доньок вірних в тюрмах убив[ав]

Твоїх доньок вірних в тюрмах убив[ав]
Перед цілим світом Тебе зневажав.

Перед цілим світом Тебе зневажав,
З грудей Твоїх теплу кровцю ссав.

Мати Україно Ти весела будь,
Нема того гада, що ссав Твою гр[удь]

Нема того ката з кровавим мечем,
Не будеш ридати ненечко плачем.

Василь Віконський

"НІМІ, ПОДЛІІ РАБИ":

Грязь Москви — Варшавське смі[ття]

Любченко	Дм. Левицький
Чубар	П. Скоропадс[ький]
Затонський	А. Лівицький
Петровський	Гр. Хомишин
Скоропадський	Ст. Баран
Панейко	Петя Певний

ЧОМУ ДУХОВИЙ ПРОВІД УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІЗМУ

МОСКВА ВІДЧУВАЄ СЕРЕД УСІХ ПОНЕВОЛЕНИХ НЕЮ НАРОДІВ.

(НПС) Український національно-політичний стихійний рух, викликаний у 1917 році здоровим інстинктом нації, виявив волю нації здійснити заповіт Великого — воскресити великодержавницьке життя. В авангарді цього походу нації до великодержавности стала та молодь, тепер уже вона середніх літ, із незначною скількістю старших громадян, молодь, що так геройсько під Крутами розпочала збройну боротьбу, що так геройсько відновила наші лицарські традиції і що так геройсько піднесла своїми молодечими руками високо вгору жовто-блакитний прапор відродженої нації.

Та напосілися вороги стримати той могутній похід української нації та вирвати з рук її борців-героїв цей святий, освячений їхньою кровю, національний прапор. Але дарма, ворогам недосяжний є святий боєвий прапор, він чистий, незаплямлений покорою, все гордо лопотить у вершинах! І недалекий час, коли він замає аж над вершинами тої слави й величі нації — над сіяючим престолом української великадержавности. Бо задля цього ж власне по всіх українських землях і по цілому світові безупинно формує український націоналізм усе нові й нові кадри, та все нові й нові сили шле в бій. Український націоналізм оті всі зажерливі наміри ворогів української національної ідеї нищить і всі їх потягнення обертає собі на користь.

Намарно пішли ворожі наміри знищити українську національну стихію репресіями й терором. Репресії й терор лише приспішили переоцінку вартостей українського активу, приспішили його обєднання довкола одної ідеї — ідеї українського націоналізму. Приспішили кристалізацію думки не лише в напрямку руйнування вязниць народів, але й у напрямку відновлення історичної місії української нації — **на грані двох світів, на руїнах повалених вязниць створити новий світ по власній уподобі.**

В наслідок московських репресій і терору багато з українського активу, як з учасників наших визвольних змагань так рівно ж із нових національно-боєвих кадрів було просто без суду розстріляно. Та розстріли, терор і репресії викували з української нації моноліт. І вона духово найшла себе в безкомпромісовій ідеї українського націоналізму. **Кожних сто розстріляних звільняли мільйони від рабства.** — Москалі зустрілися з мільйонами. Почали їх гнати поза межі України — на північ і схід своєї великої вязниці.

Від походу цих безкомпромісових мільйонів гомінко розносився по замерзлих північних і східних дорогах брязкіт кайдан і тупіт босих ніг. Через простори заселені, так як і вони самі, поневоленими народами, вони голосили свою безкомпромісовість і віру в остаточну перемогу українського духа над московським. Прислухались народи, єдналися думками з тими мільйонами вигнанців та переймалися їх вірою в майбутню перемогу України над Москвою. Ця віра в перемогу України ще більше підкріплювала їхнє хотіння "власної хати" та пробуджувала в них оті ірраціональні і нескоординовані революційні настрої, що накопичувалися в тайниках духового життя — життя "нелеґального", того життя, що само приховувалося під плащем другого життя, життя явно-суспільного.

Ішли мільйони. Одні йшли далі, другі ж спинялися. Розпорошилися й по Туркестані. Зі своїм світовідчуванням, зі своєю революційною ідеольоґією, вони разом принесли з собою цим народам і перспективи нової національної революції — революційну тактику практичного діяння з означеним і твердим порядком вартостей. Цим вони поставили нові мільйони, мільйони автохтонів Туркестану в активну й непримиримо-войовничу позицію, з ясно сформованим протимосковським національним обличчям.

Скаженіє Москва! Скаженіє й забороняє вигнанцям із України ближчі стики з цими народами. З піною на устах вона нападає на совітських українських письменників, що подорожують у Туркестан, в творах яких опісля відзеркалюється справжня дійсність туркестанських відносин. Хай сама за себе говорить їхня преса. Урядові "Вісті," київські з 30. 3. б. р. приносять статтю М. Бернштайна — "Націоналістичні подорожани", в якій він пише: "За основну мету своєї подорожі контрреволюційні, націоналістичні писаки ставили, прикриваючись екзотикою, продовжувати свою хвильовистсько-донцовську брехню про колоніяльне пригноблення СРСР". Далі ще пише: "Завданням донцівських подорожан було "довести", що трудящі східних народів, які входять до Рад. Союзу, ніби незадоволені радянською владою". І нарешті подає й саму причину своєї скритої злости: "на кожному кроці націоналісти Мисик, Йогансен, Масенко підкреслюють **пошану й любов татар-узбеків до українських куркулів...**" (підкр. наше. — Ю. А-ко.)

Порозкидані поміж усіми поневоленими народами українські вигнанці, хоч покищо й чинять без спільного пляну, але ті думки й почуття, що діються серед них є одні і зводяться вони до наступних двох стремлінь: перше, це — хотіння, волю й бажання всіх поневолених народів повязати зі своїм хотінням, зі своєю волею і зі своїм бажанням і тим показати всім тим народам, що наше хотіння, наша воля і наше бажання є також і їхніми. Цебто, стремління підсилити в тих народів моральні сили та бути духовими батьками їхнього національного ставання. Друге, це — вже сьогодня перебравши на себе велику місію, що її кладе на українську націю історія, стати речником не лише самоозначення народів, але й речником рівноваги сил у новоперебудованій східній Европі, північно-західній Азії та Туркестані. Цебто стремління стати на чолі змагань всіх поневолених народів у їх боротьбі за визволення, стати на чолі збройних сил підчас кривавої розплати з Москвою та стати на чолі будування нового життя на визволених просторах.

От власне тому Москва відчуває серед усіх поневолених народів той духовний провід українського націоналізму, через який український націоналізм, як от приміром у Туркестані прямує до зєднання симпатій цих народів і до свого політичного проводу, щоб тим у ньому сцентралізувати провід усіх народів у їх боротьбі за самоозначення.

У наступних визвольних змаганнях поневолених народів не сміє повторитися таких явищ, як наприклад: У 1920 році башкірська сотня з наказу московських большевиків робила облаву на автора цих рядків, як на старшину української армії. Ні, в наступних визвольних змаганнях башкіри, кірґізи, татари, та й всі інші поневолені народи мусять знати, що перебуваючи на Україні, вони повинні боротися за Україну, бо тим самим вони боряться й за своє визволення. Вони повинні це усвідомити собі так, як це вже собі усвідомили українські націоналісти. Ми, націоналісти, свідомі того, що підтримуючи визвольні змагання **всіх поневолених Москвою народів, тим самим і зміцнюємо свій національно-революційний фронт. З усвідомленням усіми ними, поневоленими народами, цеї засади можемо бути певними, що перемога тепер уже буде за нами!**

Ю. А-ко.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ.

До

Хвальної Редакції!

Хвальна Редакціє, просимо ласкаво помістити понизче рішення Головної Команди Чорноморської Сїчи з дня 4. серпня ц. р. як сл.:

Рішенням Головної Команди Чорноморської Січи з дня 4 серпня ц. р. виключається із складу Орґанізації Чорноморської Січи в цілости й розвязується 3. Сотню Чорноморської Січи в Нюарку, Н. Дж. за невиконання наказів Головної Команди. Тим самим 3. Сотня Ч. С. уважається за неіснуючу, а зглядно у стадії реорґанізації як 4. Сотня Чорноморської Січи в Нюарку, Н. Дж. тих членів, які вже перейшли, а зглядно, які перейдуть до дня 28. серпня ц. р. і будуть Командою 4. Сотні Чорноморської Січи приняті, а Головною Командою — апробовані.

Тому Головна Команда взиває й дає нагоду карним і охочим членам бути в рядах орґанізованого націоналізму в Америці, до переходу в тому часі до 4. Сотні, зголошуючись на адресу Команди 4. Сотні в Нюарку, Н. Дж., яка є: Семен Пирожик, 663 Савт 18 Ст., Нюарк, Н. Дж.

Повище рішення Головної Команди Чорноморської Січи на Америку, Канаду й Далекий Схід подаємо до відома всім Сотням Чорноморської Січи та їх членству, як рівно ж відділам ОДВУ та всему українському громадянству, що розвязана 3. Сотня Ч. С. в Нюарку, Н. Дж. не належить до Головної Команди Чорноморської Січи в Америці й тому на будуче за всякі вибрики розвязаної Сотні Головна Команда не відвічає і забороняє покликуватись письмено чи при якихнебудь виступах на добре й несплямлене імя Чорноморської Січи.

Рівно ж Головна Команда просить усі наші часописі повздержатись уживати слова: "Чорноморська" для розвязаної 3. Сотні Ч. С. в Нюарку, Н. Дж., бо Головна Команда відтягає свій чартер.

З націоналістичним січовим привітом

Слава Україні!

Дано в Нюарку, Н. Дж. дня 16. серпня 1935 року.

Головна Команда Чорноморської Січи.

ДО ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В АМЕРИЦІ!

Всі Українські Національні Товариства й Орґанізації Сполучених Держав

—: УЛАШТОВУЮТЬ :—

ДЕРЖАВНИЦЬКУ МАНІФЕСТАЦІЮ Української Еміґрації

в неділю 1-го вересня (SEPTEMBER) 1935 в Карнеґі Гол, при 7th Ave. і 57th St.

в найкращій концертовій залі Ню Йорку

ПОЧАТОК: точно 8-ма година вечір. ТІКЕТИ в ціні від 75 ц. до $2.00.

В ПРОГРАМІ: виступи Хору, найкращих солістів-співаків, славного віртуоза та промови представників з Рідного Краю, Канади, Бразилії й Арґентини.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ!

Наша вітчина на шляху руїни і згуби! Одвічні вороги скували в кайдани Україну, грабують її величезні багацтва, руйнують нашу прадідну церкву одбираючи навіть нашого Бога! Одним словом, ціле життя Української Нації уярмив ворог в кайдани насилля й терору!

Та недалекий той час, коли безбожницькому й дикому володінню ворогів над Україною прийде конець! Ціла Україна готовиться до швидкої реакції проти чужого насилля!

УКРАЇНСЬКА ЕМІҐРАЦІЄ!

Ти вже нераз словом і чином свідчила свою надмірну любов і тугу за поневоленою твоєю Україною! Нераз твоя солідарна постава тут і соборницька зрілість здержували шал ворога й дивували світ.

І тепер, перед поновленим і зміцненим наступом ворогів, Ти мусиш сказати своє рішуче й тверде слово! Ти мусиш кинути грізний визов окупантам, мусиш чинно ствердити, що нинішній стан України є неправий, насильний, наложений силою й проти волі Твого Народу! Мусиш кинути страшний проклін і грозьбу тим всім, що свідомо чи несвідомо дають руку ворогам і помагають їм руйнувати наш народ!

Ти мусиш дати моральну й матеріяльну піддержку тим Твоїм Братам, що з великою вірою в неминучу побіду української державницької ідеї, обтяжили себе вогнянним хрестом нерівної боротьби з насильниками Твоєї Вітчини!

УКРАЇНСЬКА ЕМІҐРАЦІЄ!

Державницька Маніфестація, влаштовувана всіми патріотичними й національно-соборницькими орґанізаціями Сполучених Держав, має бути покажчиком наших сил і можливостей і мірилом національно-державницької зрілости!

Ти мусиш подати руку своїй вітчині! Ти мусиш стати не тільки співтворцем української великодержавности, але мусиш творити резервуар моральних і боєвих сил тут!

Знай, що ніхто крім нас самих не визволить України! Україна не зійде більше зо здобутих позицій! Шлях, по якім ступає твердо Всеукраїнська Національна Революція, не має вороття, він веде до української держави!

УКРАЇНСЬКА ЕМІҐРАЦІЄ!

Ціла Україна готовить всі сили до боротьби за остаточне визволення з під ворожого ярма! Ти мусиш стати рамя об рамя з тими, що вище всього ставлять добро України! Це твій національний і невідкличний імператив.

НЕ СМІЄ БУТИ НІ ОДНОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ, НІ ОДНОЇ ҐРУПИ, ЯКІ Б ВІДТЯГНУЛИСЯ ВІД ЦЬОГО ВЕЛИКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБОВЯЗКУ, ЯКИМ Є — ДЕРЖАВНИЦЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІҐРАЦІЇ В АМЕРИЦІ!

ПРЕЗИДІЯ МАНІФЕСТАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ:
Д. ГАЛИЧИН, голова.
П-ні. А. ГЛАДУН і В. БРИЛІНСЬКИЙ, місто голови.
В. РІЗНИК, секретар. М. ДУДРА, заст. секретара.
С. КРИВЕНЬ, касієр. М. ШВЕЦЬ, заст. касієра.
М. БЛИЗНАК, фін. секретар. В. ЧЕРВАТЮК, менаджер.
Адв. М. ПІЗНАК, реф. пропаганди.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:
М. Бойчук. В. Цісик. П. Сокальчук.

З Діяльности Українських Націоналістів в Америці.

БАЙОН, Н. Дж.

Відчит референта М.У.Н.

14. Сотня Чорноморської Січи в Байоні, Н. Дж. влаштувала відчит дня 27 червня. Відчит дав референт МУН п. Ст. Дроботій, в Українськім Народнім Домі. Приявною була сама молодіж і так виглядало, що в нас взагалі нема старщих людей.

Ст. Дроботій говорив по-англійському про нашу молодь і новий націоналістичний рух, в якому нашій молоді припала передова роля. Та молодь жертвами свойого життя засвідчує свою велику любов до України. Бо без великих жертв нема великих діл і наша молодь готова на все, щоб лиш добути волю українському поневоленому народові. А прийде той очікуваний час, у якому скажемо наше тверде слово, коли всі спільно будемо змагати за краще завтра. Тому теж усі ми повинні піддержувати той визвольний рух нашої нації, який від нині веде затяжну боротьбу з усіми ворогами на наших землях. Цей рух — це український націоналізм, а його проводом Українські Націоналісти. І в усіх починах тих, готових на все людей, маємо їм помагати так морально, як і матеріяльно, бо це наш святий обовязок.

Тим відчитом наша молодь була дуже зацікавлена. По його словах промовив присутній Головний Командант Чорноморської Січи п. Д. Білецький. Згадуючи про наше положення тут в Америці та про наші визвольні змагання, він закінчив відчит націоналістичним привітом Слава Україні.

Треба згадати, що на запити молоді пан Ст. Дроботій відповідав і вияснював усім як належить, так що всі його добре розуміли.

До цего додам тільки це про нашу Сотню, що ми почали вчитися представлення, яке хочемо дати для роздобуття фондів на боєву акцію. Праця у нашій громаді ішла б куди краще, якби старші батьки дбали про організацію та про своїх дітей. А то їх зовсім нічого не обходить, куди та пощо діти ідуть. Як і батьки так і діти зовсім не цікавляться тою Україною, про яку стільки чують. Не знаю чому забули так за неї, чи може тому, що не в ній живуть. Але я все ж таки вірю, що вони всі ще згадають за ту Україну й візьмуться до праці, тільки щоб тоді вже не було запізно. А тоді від сорому будуть паленіти лиця.

Українці в Байоні, візьміться вже раз до праці для добра нашого поневоленого народу, та покажім що й ми ще живемо й памятаємо за рідний край, за своїх братів у ворожих тяжких кайданах.

З націоналістичним привітом — СЛАВА УКРАЇНІ!

Михайло Гриник І.
секр. 14 Сотні.

НОВИЙ ВІДДІЛ ОДВУ В РІВЕРГЕД.

Минуло вже два роки, як я залишив Батьківщину та виїхав до Америки. Хоча не зазнав я там великих гараздів, то все таки зо сльозами в очах прощав рідні кохані місця такі дорогі нам, а такі нещасні.

В Америці опинився в місцевості Рівергед, де українці не дуже то зорганізовані. Одначе, розуміючи вагу та значення організації для нас, постановив я спільно зо своїм товаришем В. Ходяком зорганізувати відділ ОДВУ. Приходилося поборювати великі труднощі й перешкоди, але ми постановили таки діпняти цілі. І в дійсності наші намагання не пішли на марно, бо 28-го липня відбулися основуючі збори, що стали зачатком нового відділу ОДВУ. На тих зборах були присутніми також члени Централі з Ню-Йорку.

Віримо, що праця піде повним руслом, бо в члени вписалися найкращі громадяне Рівергед, що є запорукою успішної та корисної праці. Початки зроблені, а тепер усі спільно берімся до праці над перевихованням себе самих на повновартісних українських горожан.

Наш Відділ одержав від Централі ОДВУ число 59.

СЛАВА УКРАЇНІ!

Мирослав Заверуха,
рек. секретар.

ЕМБРІДЖ, ПА.

Відвідини Головної Команди Чорноморської Січи.

В місяці липні ц. р. до 6-ої сотні Ч. С. загостили гол. ком. Д. Т. Білецький і гол. організатор і секретар, С. Фік. 19-го липня були на зборах 6-ої сотні, а 20-го липня дали відчит. Відчит отворив сотник Федан привітом "Слава Україні" і покликав до слова ком. Білецького. Відчит був дуже займаючий і варто б, щоб всі українці в Америці мали нагоду почути такий відчит. Відтак промовляв гол. орг. С. Фік. Мушу признатись, що відколи жию в Америці (а вже буде поверх 20 літ) то ще такого гарного реферату не чув. Говорив пан Фік, що надходить пора, коли треба буде відплатити ворогам за їх катівські знущання. Щоб сего доконати то треба ставати в ряди Ч. С. і ОДВУ, бо се є одинокі організації, що відси серіозно взялись до підпомоги революційній Організації Українських Націоналістів на Українських Землях, що знова є одинокою українською організацією, що серіозно взялась до боротьби за визволення України з неволі чужинців. По рефератах була збірка на визвольну справу. Відтак були запити, на які оба промовці давали вичерпуючі відповіди.

Слава Україні!

І. Бірців, заст. сот.

Д. Столяр, інст.

ВІЛМЕРДІНҐ, ПА.

Пікнік 16-ої Сотні Ч. С.

16-та сотня Ч. С. робила перший Січовий Пікнік 28-го липня с. р. На цей день запрошено 6-ту сотню Ч. С. з Ембрідж. Сотня приїхала в одностроях і взяла участь в Богослуженню. Підчас Служби Божої о. І. Теодорович щирими словами взивав всіх організуватися в ряди січові, бо прийде час, що треба буде стати до бою з ворогами за свою Самостійну Державу.

Коло 12-ої год. почався пікнік. На площі привитала січовиків орхестра маршом — "Гей там на горі Січ іде". Відтак окружний командант. М. Венжовський, привитав гостей і палкими словами заохочував молодих хлопців ставати в ряди Ч. С. а дівчат до організації Червоного Хреста. Другим говорив сот. І. Федан, заявляючи щиро, що нема що українцям надіятись на Францію, Італію чи Німеччину, що вони нам "дадуть" державу. Нам треба організувати свою силу, бо тільки своєю силою здобудемо Українську Державу.

При відїзді січовики 6-ої сотні стали кругом і відспівали кілька наших пісень. Попрощав січовиків сот. 16-ої сотні І. Романишин і попросив дякоучителя Лабойка, щоб з своїми хористами відспівав 6-ій сотні і всім сотням многая і благая літа. Так закінчився наш перший, товариський, січовий пікнік.

Слава Україні!

Семен Дністрян, окр. секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Американські Українці для Рідного Краю.

Буде з 50 літ як ми старі еміґранти приїхали до Північної Америки й осілись по всіх закутинах Америки. По містах і місточках ми приглядались поступові і розвоєві інших народностей. Хоч ми мали мало освіти з Рідного Краю, однак дехто з нас зауважував в чім є хиба нашого життя. Ми бачили, що найліпше стоять ті народи, що висилають своїх дітей до вищих шкіл. Ми бажали їм дорівнати. Се нам почасти вдалося, бо вже тепер маємо споре число наших професіональних людей, що дає доказ зрілости Українського Народу.

Тепер нам треба подбати о те, щоб якнайбільше вишколити нашу молодь в американській армії на підофіцерів і офіцерів у всіх галузях війська, бо таким чином наш народ добється своєї власної Соборної Української Держави.

Ми мусимо брати під увагу націоналістичний поступ між нами; мусимо держатись дисциплінарно проводу наших націоналістичних провідників.

Будьмо певні, що тільки оден шлях, оден напрям доведе до обєднання всего Українського Народу в одну, нероздільну Українську Державу, що желаю: допоможи Всемогучий Боже!

Мих. Довгий.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

Молоді Американські Українці беріть примір!

В Вунсакет, Р. Ай. 20-го липня с. р. звінчалась панна Марійка Чагарин з паном В. Віллям, родом з Оклогоми. Підчас весільної забави пані молода згадала про Рідний Край своїх батьків. Сказала пані Віллям, що хоч вона родилась в Америці, але дуже відчуває неволю своїх братів по крові, українців. "Я є горда з того, що мені мої родичі вщіпили любов до мого поневоленого народу. Засвідчую свою любов жертвою $5.00 на сорок-тисячний фонд О.У.Н., щоб хоч в части причинитися до кріваві боротьби, що тепер точиться на Українських Землях за визволення України з неволі чужинців. Хай живе Вільна Україна! Слава Україні!"

Слід згадати, що панна Марійка Чагарин була активною членицею ОДВУ, брала участь в ріжних національних виступах і давала відчити про Україну в англійській мові. Розуміється, що за виховання Марійки кредит в першій мірі належиться її родичам, свідомим українцям Ксені і Михайлові Чагарин. Молодята працюють разом в Вашінгтоні при державній роботі.

* ** *

Від Редакції.

Хоч нам досить прикро, що наша Марійка вийшла замуж за чоловіка не нашої крови, але нас одно тішить, що Марійка придбає одного чужинця для української справи, бо не віримо, щоб вона забула за ту справу, за яку готова була посвятити своє життя. Від редакції "Націоналіста" і всіх знакомих членів ОДВУ бажаємо Марійці й її мужові найкращого успіху в життї і в здоровлі та любові прожити много, много літ.

* ** *

З Забави на Народні Цілі.

На забаві в громадян Йосифа й Юлії Ходоровських на заклик Андрія Бориса присутні гості зложили на народні цілі $14.00. Перебела збірку Антонина Яцишин. Гроші розділено так: на місцеву Рідну Школу $4.00; на жіночу пресу в Рідним Краю $2.00; на пресу "Дніпро" $4.00; на визвольну боротьбу $4.00.

Петро Гук,
секр. відділу ОДВУ ч. 16.
Вунсакет, Р.

ПОСВІДКА

за отримані передплати, що наспіли до редакції "Націоналіста" і за передплати, що їх придбано редактором.

Филаделфія, Па.: Василь Мущинка, Григорій Рибачок, Петро Омелян, Онуфрій Рибачок, Дмитро Меліш, Іван Сорока (старший), Григорій Шаґала, Гавриїл Слободян.

Інші місцевості: Аб. Морґен, Іван Яворський, Василь Пухта, Михайлина Довгань, Др. І. Грибик, Д. Ґерич, Петро Причка, М. Максимюк, Йосиф Патинок, Григорій Лебіщак, Антін Хадай. Разом передплат $$19.50.

Кольпортаж: Филаделфія $2.45; Клівленд, пані Попович підчас Летунського Свята 3.35, панночка Шмаґала 0.75; Петро Причка, Чорномор. Січ, $1.00. Разом $7.55. Передано до Адміністрації "Націоналіста" $27.05.

НАЦІОНАЛІСТИ ПОДУМАЙТЕ!

Пять тисяч **заплачених** передплатників зробить наш часопис "Націоналіст" самовистарчальним; навіть... ну... зможе редакторові заплатити за труд, що дотепер ще є річчю незаписаною (і необдуманою) в ніякім літописі в світі. Подумайте ВИ.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

До відома Українському Громадянству в Нюарку, Н. Дж.

Оцим повідомляю всіх громадян Нюарку й околиці, що тікети на Державницьку Маніфестацію у Ню Йорку на день 1 вересня ц. р. можна набути в мене при 101 Вест Ст. Нюарк, Н. Дж. Прошу по можності зголошуватись якнайскорше зогляду на малу скількість тікетів. Рівно ж можуть одержати організації певну ограничену скількість до розпродажі.

Богдан Ґулька,
секр. 4. Сотні Ч. С.

НА ДОПОМОГУ ГОЛОДУЮЧИ[М] ЯВОРІВЩИНІ!

На заклик Референтки Черво[ного] Хреста при Централі ОДВ[У] слідуючі відділи Червоного Хре[ста] щоб Зелені Свята присвяти[ти] збірці на допомогу голодуючи[м] ОДВУ занялися цею справою так:

Червоний Хрест ч. 8 в Клівле[нді] переслав $34.63.

Червоний Хрест у Ню Гейвен 19 — $9.50.

Червоний Хрест в Джерзі С[іті] ч. 28 $22.00.

Червоний Хрест в Ню Йорку 30 — $26.80.

НА ДОПОМОГУ ПОЛІТИЧНИМ ВЯЗНЯМ!

в Гартфорд, Конн. Червоний Хрест ОДВУ ч. 5

З нагоди пікніку У.Н.С. зібра[но] дрібними датками $4.00, а на пр[о]щальних вечерницях з нагоди в[и]їзду до старого краю пп. А. С[о]лецької й пі. Мовчук зібрано $6... Жертвували: пі. А. Солецька 1.0[0]; по 50 ц.: М. Ганкевич, Ф. Кі[р...] Вовк, Мовчук, Малива, Кібала, ... Курко, О. Курко, К. Гвіздь, Брен[...] А. Руда, Б. Солецкі, Л. Сидора[к]; по 25 ц.: М. Сидорак, Стисло, ... Смик, П. Смик, Філірчук, П. Д[...]пяк, К. Яросевич. Дрібними да[т]ками зібрано $1.25.

Анна Гладун,
Референтка Ч. Хр.

Якщо Ваш Відділ не висила[є] делеґата на Конгрес Українськ[их] Націоналістів в Америці, то з Ва[]щим Відділом є щось не в поряд[]ку. Брак фондів не повинен бут[и] причиною. За дуже тану ціну б[...]сом можна дістатись з одного к[ін]ця Америки до другого.

Гроші на тікети зберіть хата в[] хати.

Ваш Відділ повинен бути заре[]презентований.

З Акції "40-тисячного Фонду О. У. Н."

Подаємо дальші висліди праці Відділів ОДВУ та Громад над придбанням 40-тисячного Фонду для О.У.Н.

Рачестер, Н. Й. Відділ ОДВУ ч. 20
В дні 4-го липня ц. р. наш Відділ влаштував величавий Український День, з якого чистий дохід в сумі $75.00 вислано на визвольну боротьбу.

Дітройт, Міш. Відділ М.У.Н. ч. 24.
Підчас реферату реф. МУН Степана Дроботія присутні зложили на бойовий Фонд $10.00.

Шікаґо, Ілл. Окружна Управа Відділів ОДВУ та М.У.Н.
З Українського Націоналістичного Дня переслано $126.00.

Канада.
Д. Шевчук на визвольну боротьбу $5.00.

Гемтремк, Міш. Відділ М.У.Н ч. 4.
Підчас реферату Степана Дроботія члени зложили на визвольну боротьбу $7.00. По $1.00: В. Кіцул, П. Бавровський, П Войтович. Решта дрібні датки.

Нюарк, Н. Дж. Чорноморська Січ.
Степан Фік зібрав до пушки $1.04

Пасейк, Н. Дж.
Марія Комар на визвольну боротьбу жертвувала $5.00.

Клівленд, Оґайо. Від. М.У.Н. ч. 8.
З пушок пересилаємо $3.51

Джерзі Сіті. Черв. Хр. ОДВУ ч. 28
Пані Волошин зібрала до пушки $11.00; пані Коблан $1.45; пані Кулич 51 ц. На визвольну боротьбу жертвували по $1.00: Е. Волошин, Ю. Левицька, К. Коблан, М Трусевич. Разом пересилаємо на 40-тисячний Фонд $16.96.

Бруклин, Н. Й. Відділ ОДВУ ч. 43
З пушок пересилаємо $15.45, а з балевих тікетів $2.00. Разом $17.45.

Пасейк, Н. Дж. Відділ ОДВУ ч. ...
З вкладок $20.50; Григорій К[...]пач жертвував $18.00, з каси ...ложено $3.20. Разом висилаєм[о] на 40-тисячний Фонд $41.70.

Манчестер, Н. Г. Від. ОДВУ ч. 4...
На гостині в Катерини й Ю[...] Даткових зібрав Теодор Петр[...] $7.50. Зложили по $1.00: Ю[...] Датків, Василь Гнатик, Ни[...] Ковальчук, Теодор Петрик, Он[уф]рій Дубчак, Олекса Петріник, Гр[и]горій Лесюк. По 50 ц.: Ілія С[...]са. На гостині в С. Синндяка [зі]брано $2.00.

Разом пересилаємо на 40-тис[яч]ний Фонд $9.50.

Пасейк, Н. Дж. Відділ ОДВУ ч. ...
До пушок зібрали: Семен Ш[...]ко $2.58, Степан Грабар $2.00, Н[и]кола Кіналюк $1.39, Евген Ков[аль]ський $1.18, Михайло Приц[...] $1.00, Василь Матвіяс $1.00, В[а]силь Бродський $1.00, Никола [...]га 95 ц., Максим Кухар 70 ц., М[и]хайло Смеркло 70 ц., Михай[ло] Клипка 46 ц., Дмитро Смеркло ... ц., Іван Здибель 18 ц. Разом [пе]ресилаємо на 40-тисячний Ф[онд] $13.39.

Чікопі Фолс, Масс.
Михайло Федорів зібрав на [...]сту ч. 1196 — $4.75. Жертвува[ли] по $1.00: С. Загайкевич, Вас[иль] Сойка, о. Михайло Продан, М[и]хайло Продан, Михайло Федо[рів]. По 25 ц.: Г. Котович, П. Пил[...] З. Федорів. Разом на визво[льну] боротьбу $4.75.

Ембрідж, Па. 6 Сотня Чорн. С[ічи]
З відчиту Головної Коман[ди] дні 20. липня ц. р. $4.61.

Нюарк, Н. Дж. 4 Сотня Чорн. С[ічи]
Семен Пирожок з пушки $1...

ЗА ЦЕНТРАЛЬНУ УПРАВ[У]

Я. Гутак, фін. секр.

Огляд Світової Політики.

(НПС) Абісинська справа домінує далі серед проблем нинішньої світово-політичної дійсности. 29 липня зійшлась Рада Союза Народів на засідання присвячене італ.-абіс. конфліктові й останні дні перед цим моментом позначилися зусильними заходами арбітрів спору — підготовити можливий, бодай на проволоку, компроміс для Женеви. Секретар Союза Народів Авеноль, пробуваючи в Парижі, устійнив разом з мін. Лявалем формулу компромісу, яку одначе відкинули Італія й Англія: перша — бо вважає, що дають їй замало, друга — бо переконана, що дають забагато Італії. Наступило навіть після цього певне остудження приязні між Францією й Італією і в Парижі, побоюються вже нового натиску Італії через некорисне Франції ставлення справ східнього, дунайського й воздушного договорів.

Англія, простуючи шляхом наміченим в останній й великій промові мін. Гора, налягає на компетентности "стрезанського трикутника" в абісинській справі, але тут то там, в пресі появляється, очевидно інспірований натяк, що чотирокутник (з Німеччиною) все ліпший від трикутника, або що коли би Союз Народів потвердив становище Італії в Абісинії (чого бажав би Муссоліні і, проти чого засадничо нічого не має Франція) то це було би важливим прецедентом для справи "аншлюсу"... Отже німецька карта в поготівлі. Позатим концентрація англійських військ у Судані, Кенії і Сомалі має йти далі повним темпом.

Неґус Селясі останньо потрапив спровокувати й Америку до заняття становища супроти італійських експанзивних намірів, покликуючись на пакт Келльоґа. Офіційна точка бачення Америки покривається зі становищем Англії, при чому поза моральним значенням американського становища для Італії й Абісинії, практично воно має й такі наслідки, що американський уряд заповів з моментом вибуху війни наложення ембарґо на зброю для обох сторін. В своїй останній промові перед абісинським "парляментом" неґус заявив знову, що коли Абісинія проти мандату, то тільки проти італійського. Це дальше постійне намагання Абісинії привязати Англію за всяку ціну до конфлікту. В самій Абісинії воєнна температура мала зрости дуже значно, на границях італійських кольоній стоїть 400.000 бойців — на половину з ратищами і ножами, але на половину й модерно зоружених — готових боронитись. Сумежні кольорові африканські країни шлють Абісинії запевнення готовости помогти їй, американські мурини збирають гроші на зброю для Абісинії і голоситься масово на добровольців до абісинської армії.

Картувати нині долю Абісинії в Европі, без її участи — річ доволі ілюзорична. В справі всіх уступок супроти Італії останнє слово буде мати врешті неґус, який готов їх зовсім просто відкинути. Хоча би під загрозою негайної детронізації розфанатизованими вождями племен і мільйоном абісинських воїнів. Зрештою всі дані промовляють за тим, що можливі уступки для Мусоліні це мандат — і нічого менше. Вистарчить звернути увагу на одну тільки фінансову сторінку абіс. конфлікту для Італії, щоби прийти до висновку, що уступчивою вона не може бути.

Італія вклала нині вже в звязку з абісинським конфліктом сотки мільонів у східну Африку: на розбудову пристаней, на будову доріг, телеграфічних ліній, касарень, шпиталів, водопроводів, холоділень і т. д. Останньо підвищив Мусоліні жолд сх.-африканським військовим відділам. Попри покриття запотребовань воєнної підготовки силами метрополії, закупила Італія наприклад в Югославії 4000 ваґонів дерева, в Угорщині маси коней, полудневій Африці збіжжя і консерви, в Греції ряд кораблів для транспорту війська, в Єгипті верблюдів, що останньо Англія заборонила, і т. д. Врешті одною з найповажніщих позицій в абіс.-воєнному бюджеті Італії є гроші "втоплені" в суезькому каналі. Господарський заряд цим каналом належить до "Т-ва суезького каналу", в якому має більшість 2/3 Франція. Це т-во установило в 1930 році тарифу, на підставі якої кожний корабель, що пропливає через суезький канал, мусить за кожну нетто-тону платити 5,75 зол. франків і за кожного пасажира 10 зол. франків. Італія доставила за останній час до сх. Африки кругло 350.000 людей, отже саме ця одна позиція виносить 3,5 мільйонів зол. франків!

Корисне для Італії рішення Союза Народів це тільки санціонування її воєнних починань, а не віддання їй готової добичі в руки. Некорисне, або взагалі ніяке — це теж конечність війни. Війна ця стає отак чимраз більше неминучим фактом — з усіми так дуже правдоподібно далекосяглими її наслідками нля світа.

* * *

В минулому тижні виринула знову — котрий це вже з черги раз — в европейській політиці, при акомпаніменті судорожних протестів держав Малої Антанти — справа реставрації Габсбурґів в Австрії. Тим разом уже остільки в конкретних зарисах, що австрійський уряд зніс закон про вивласнення Габсбурґів — роблячи перший крок у реалізації своїх реставраційних плянів і, що не менше важне, даючи Габсбурґам у руки мільйони для пропаґанди. Справа ця остає теж у звязку з абісинським конфліктом, остільки, що Австрії подиктував цей крок Мусоліні затривожений долею свого австрійського васаля на випадок вибуху війни в сх. Африці (небезпека "аншлюсу". (Сталось це не без порозуміння і з Францією — та нагло на саму згадку про поворот Габсбурґів, підняли такий крик Чехословаччина й Югославія, а з ними й Румунія, що справу знято, принаймні наразі, з політичного обігу.

В чому причина страху М. Антанти перед поворотом Габсбурґів? Югославія заявляє, що Габсбурґи, підпирані Мусоліні і папою, прямуючи до реставрації своєї передвоєнної монархії, на першу жертву виберуть собі Хорватію. Чехословаччина говорить про небезпеку ірреденти Словаччини. Румунія, хоч найменше але теж діткнута габсбурґською справою безпосередньо, погоджується зі своїми малоантанськими посестрами, що коли Габсбурґ засяде на австрійському престолі, то остане тільки питанням часу — реставрація австро-угорської монархії. А тоді прийде до поважного захитання рівноваги сил в серед. Европі. Всі ці огляди кажуть проголосити Малій Антанті: "Габсбурґи — це війна".

В суті річі ціла проти-габсбурґська компанія держав М. Антанти є боротьбою з вітряками, задля соборницького наставлення австрійських мас і браку всяких симпатій для Габсбурґів в Угорщині, вона вказує тільки на одне: внутрішню слабість тих держав, вічно горіючу рану судьби націй, поневолених цими державами. Коли нині Чехословаччина й Югославія заявляють, що волять "аншлюс" Австрії до Німеччини, ніж Габсбурґів, цей "аншлюс", який для Чехословаччини означає окруження з трьох повних сторін її національного тіла, а для Югославії в найкращому випадку замість небезпечного італійського поля випаду з Австрії, не менше небезпечну браму експанзії на Балкан для Німеччини — то це прозорий симптом хоробливого страху перед поневоленими чуженаціональними мільйонами. Внутрішня непевність держав Малої Антанти окреслює її закордонну політику. Це ствердження важне для нас тому, що саме справа Габсбурґів приспішить мабуть те, що коїться від кількох місяців: а саме франко-совітсько-антанський бльок.

Для практичного примінення совітсько-чехословацького військового договору, досі тільки "стратосферичного" — задля невключення території Румунії у воєнний шлях: Москва-Прага — договор Москви з Букарештом буде підписаний у найближчому майбутньому.

Те, яку ролю відограє у ньому справа української Бесарабії, попри страх Румунії за решту своїх загарбаних чуженаціональних територій, вказує на внутрішньополітичну стимуляцію її закордонно-політичних потягнень в однаковій мірі.

Орш.

"Наслідник Престолу в Ванзее" Забрав Слово.

Але для будування української держави програма вже запізно уставлена, бо зазначені в програмі речі вже давно обговорені і то не лабораторним способом, а дійсно реальним. Український народ ще в 1918 році вирішив, що йому не по дорозі зі скоропадським гетманством. За чистоту ідеї ручать люде, що стоять на чолі руху, ті самі люде, що вже раз присягою ручились за волю України, сам Павло Скоропадський. Він же присягав на вірність Україні і вірно передав її московській білогвардейщині. То ж тепер вірити в його й його ідеї чистоту не доводиться. За багато крові коштує українському народові таке довіря ще й нині. А чи до чистоти ідеї належить також і справа продажі Закарпатської України мадярам — про це ні словечка. Здається нам, що це була нечиста справа не лише для ідеї, а й для людини, що нині персоніфікує ту ідею.

Приходиться дивуватись, як далеко відбіг від дійсности "наслідник ванзейського престола". В його ще й нині нема свідомих борців за волю України, а все несвідомі або й півсвідомі, яких ще треба синтезувати. Всі ті сотки тисяч, що погинули за волю України в боротьбі з ворогами і ще й нині гинуть — це несвідомі або півсвідомі сили. Виходить, що один "престолонаслідник" свідомий своєї цілі, що бореться за Україну в бюрах машинових заводів, як це пише "Наш Стяг" і з лабораторії шле маніфести до української молоді, а не з поля бою за волю України. Несвідомі цілі навіть ті, що гинуть десь там на Соловках, на Сибірі, чи на польських шибеницях зі словами на устах "Слава Україні!", гинуть нині в 1935 році так само, як гинули в році 1918 під кнутами людини, що нині має ручити за чистоту гетманської ідеї, самого власника ванзейського престола, ексгетмана з України Скоропадського.

Цікавий спосіб думання молодого "престолонаслідника" з Ванзее". Він ділить українців на дві групи, тих, що спокійно мають сидіти, за спинами могучої німецької поліції, в лабораторії та кувати будучу державу і других, що мають сидіти здисципліновано під обстрілом до слушного часу, щоб відтам аж побачити, що буде. Чи воно так добре сидіти під обстрілом, як працювати в лабораторії, то ще молодому "престолонаслідникові" невідомо, бо де ж мав він спробувати, як смакує самий обстріл. Він жеж з молодих літ в Берліні навіть ворога на очі не бачив, а не то обстрілу зазнав. Хиба десь в московсько-берлінських сальонах очком за ним дівчата стріляли. І це обстріл, навіть дуже високополітичний. Не можна ж хіба рахувати фронтовою дійсністю атмосферу в ванзейській "говорильні" серед кружка запрошених на дружню балачку студентів, стипендіятів Українського Наукового Інституту, де замість боєвої куряви взноситься вгору облак цигареткового диму і де замість гострих куль літають гострі крилаті фрази, як це буває на кождому студентському зібранні. Обстрілювані ворогом не думають лабораторними способами і не вправляються в загострюванні думання. Обстрілювані сидять в окопах та думають над тим, як ворога знищити, а не для того, щоб лише думати і загострюватись в думанню. А лабораторія? Робіть собі її, держіть в чистоті, експеріментуйте скільки хочете, а як повернетесь в дійсність, то лабораторію забудете.

Даремне хтось би шукав в програмі "престолонаслідника" рецепти на звільнення України з ворожої окупації. Програм дає лише рецепт на закріплення української держави. Хто її має добути і як, нецікаво. Хіба що сидіти спокійно під обстрілом і думати, хто має добувати державу "престолонаслідникові" — є тим програмом. Як хтось вірить в те, що сидінням і думанням можна добути державу, хай так і робить. Ми з життєвої практики бачимо, що український народ думає інакше. Він не сидить, а рухається, бо знає, що рух — це життя, він висилає в прю з ворогом своїх найкращих синів, які тисячами гинуть по тюрмах, Сибірі, Соловках, Березах Картузських, льохах ГПУ, а не висилає їх до лабораторії "престолонаслідника" до Берліна. Щось тут не в лад. Хтось помиляється, або "престолонаслідник", що в лабораторії хоче будувати Україну, або народ, що хоче її добувати на полі бою залізом і вогнем. Ми думаємо, що "престолонаслідник" не додумав думу до кінця і що коли далі подумає, то дійде до тої самої думки, що й народ, дійде до переконання, що огонь і меч добуває волю нації, а не лабораторна доктрина з Берліна. А як вже звільнимо землю від ворогів і обезпечимо її зізовні, тоді й лабораторію збудуємо для тих, що захочуть, замість робити, думати, та закріпимо їх в тій лабораторії раз на все, хай далі думають і загострюються.

Хто ж це все має перевести, що придумав "престолонаслідник"? Українська молодь! І ось цю молодь, що нині бореться не за лабораторний проблем гетманства, а за волю української нації, зве "престолонаслідник" ура-патріотами, а її переконання ура-патріотичною чуттевістю. А умовами, в яких доводиться битись з ворогом зве він смородливим підполлям. Пригляньмося, хто це находить підполля таким смородливим. "Престолонаслідник"! Звідки ж він знає підполля? Треба в історію заглянути. Батько його виріс в московсько-масонському підполлю, з ним опанував був Україну, щоб віддати її відтак цілою в руки московської білогвардейщини, з тим московсько-масонським підполлям керував він судьбою довіреної йому волі нації — все підпольно, таємничо, що й досі ще важко дещо розкрити. Він підпольно боровся з українським визвольницьким рухом, замикав Петлюру та його товаришів в тюрми, аж доки сам підпольним способом, тайком, не втік з України, як вже стало загорячо так, що й німецькі штики не помагали. В такому оточенні виростав молодий "престолонаслідник". Що правда, тоді, як йшов бій за волю України, він ще не багато розумівся на тому, але й він пробував бавитись в підполля, вириваючись на волю з-під опіки призначеної йому варти. А далі з батьком таємно виїхав з України в Берлін. Оце всі його подвиги підпольного характеру. Ось звідки він знає підполля. Бо ж з того часу він ні разу не побував в Україні та ні разу не бачив, як виглядає ворог України. То ж дивно, що сморід підполля зайшов до його аж до Ванзее, за мури ідеольоґічної лабораторії. Не дивно, молодий ще, загнавсь задалеко, а коли побуде бодай трохи на українській землі, без охорони німецької поліції та побачить ворога на власні очі, тоді може і про підполля буде думати інакше, бо тоді одиноке буде, що в біді зможе спасти життя і лише з його можна буде вести збройну боротьбу з ворогом за визволення нації.

Ура-патріоти є ті, що нині кладуть голову за волю нації. Добре, але пригляньмось, які заслуги перед нацією має "престолонаслідник", що на те собі дозволяє. Нормально закінчив студії, не в голоді і холоді, як більшість української молоді, добув дипльом на інженера, далі спокійно працює в машинобудівельних заводах Середної Европи, часом потомиться в "говорільні" в покоях свойого батька і головне думає про лабораторію будування української держави. Чи це заслуги перед нацією такі, щоб давали право звати борців за волю України ура-патріотами, а їхнє хотіння волі Україні ура-патріотичною чуттевістю? Важко дати на те потакуючу відповідь. Отже українські борці, покиньте атентатсько-деструктивну психіку та ставайте конструктивістами і конструктивно поборюйте ворога, не з підполля. Щоб нікого не використовували провокатори і вороги би отверто кусите боротись з ворогом, ба ще більше, заздалегідь повідоміть його, що ви хочете його конструктивно вбити і час подайте таки просто до самого ГПУ чи поліції. Щадіть селькорів і робкорів — тих московських донощиків, щадіть ворогів, бо так хоче "престолонаслідник з Ванзее". Не робіть атентатів, а лище думайте і то остро, бо від самого думання ворог загине і звільнить Україну. Одним словом всі мають стати конструктивістами лабораторного типу, як "престолонаслідник" чи в своїм фабричнім бюрі, чи в "лабораторії".

А чи далеко б зайшли ми таким способом боротьби, невідомо. А впрочім, навіщо нам над тим думати. "Престолонаслідник" каже ж: а там побачимо!

Враження після програму таке, що "престолонаслідник" заразивсь миротворчою ідеольоґією німецького типу найновіщого часу, що опановує московсько-берлінські сальони, в яких почуває себе, як дома. Дійсність добачає він через жіночі окуляри. В тій ділянці є його успіхи більші ніж в політиці.

(Зв.)

(Кінець.)

Американські Дивогляди.

Українські Танки на услузі поляків завдяки радикалам-оборонцям з Кромптон, Р. Ай.

В американській газеті з Вест Ворвик, Р. Ай. читаємо як то для поляків танцювали українські танцюристи. Завів наших танцюристів туди якийсь В. Ф., що його місцеві "радикали" вважають за свого лідера. За свій виступ наші танцюристи дочекались гарної критики від ляхів. Говорили приятелі радикалів, що "дівчата танцювали як кози, а хлопці як коні". Видно, що між гарну худобу завів наших дітей оборонський лідер. Пятнуємо публично такий поступок і стидаємося за радикально-оборонського лідера, бо наніс ганьбу українському імені в нашій околиці. Бували часи, коли місцеві національні товариства просили до участи отих мерзавих радикалів, але тоді то вони ховалися як тхорі, але для поляків то оте радикальне варшавське сміття не вагалося піти. Що ж, вони соціялісти, для них і поляки — братами. Хіба ж Пілсудський не був соціяліст? За ті гроші, що поляки дали вам за танці, купіть собі шнурок..........

І. Б.

НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ.

Пристані у Дніпропетровську і Запоріжжі.

"Вісті" з 21. 7. пишуть: "Удень дніпропетровський порт працює на всю потужність. Зате, коли над ним спускаються присмерки, картина різко міняється. Тихо сонно стає тоді на берегах Дніпра. Завмирає звичайна метушня... Чому? У Дніпропетровському порту бракує світла. Дніпропетровська гавань оточена велетнями металургії, розташована у павутинні дніпрогесівських високовольтних ліній передачі, задихається від браку електроенергії, потопає в темряві!.. Деякі дільниці зовсім не освічуються, а в інших світла так мало, що не всякий вантажник рискує піти по трапу, щоб не звалитись у воду. Відсутність проводів переростає на сотні зайвих годин простою суден, механізмів, робочої сили.

Коли ви сходите з пароплава на берег у Великому Запоріжжі, ви спостерігаєте дивне явище. На багатьох лавах, на широкому, просторому молу, під гарячим сонцем, серед квіткових клумб і газонів, розтяглися напівголі людські тіла. Трохи далі, у вантажному порту, на березі така ж картина. Коли б не славнозвісний великозапоріжський річковий вокзал, не гори вугілля та інших вантажів поблизу, можна було б подумати, що тут розташувався якийсь санаторій, чи то будинок відпочинку. Але ні того, ні другого тут, звичайно, нема. Так хто ж ці люди? Начальник порту тов. Морозов спокійно пояснює, що це портові вантажники. Відпочивають після восьмигодинної роботи А сплять вони на березі, тому, що їм більше ніде спати. З 280 вантажників тільки 120 живуть в бараках. Решта ж отак, на березі або в кращому разі, в коридорах бараків".

Мінеральні багатства України.

"Вісті" з 16. 7. доносять, що у Мелитопольському районі зустріто великі шари залягання залізних руд. При дослідженнях волинських ільменітів, проведених експедицією інж. Педи, у районі міста Житоміра виявлено значну кількість бурих залізняків та сидеритів. Дослідження руд видобутих на Маріупольщині виказали широке розповсюдження в їх товщах алюмінієвої сировини. У водах рапного озера в Словянську відкрито сірчаний водень (лікує серцеві недуги).

Український гопак на послугах большевицької пропаганди.

У міжнародному фестівалі національних танків у Лондоні, бере участь теж совітська репрезентація, в склад якої входить і українська група. "Вісті" з 21. 7. пишуть про виступ українських танцюристів: "Слідом за узбецькою групою виступила українська. В Лондоні багато говорять про український гопак. Таких овацій ще на фестивалі не чули. Група покинула сцену під розгорнутим червоним прапором, супроводили її гарячою овацією".

Перед польськими судами.

Суд у Золочеві, засудив на пів року тюрми Антона Демковича-Добрянського за те, що виголошуючи в читальні "Просвіти" в с. Лагодові реферат про знесення панщини мав назвати мазурських хлопів "ціпами", які під культурним оглядом навіть не вмилися до українського селянина. Ці слова мали підслухати під дверима читальні два поліцаї. Апеляційний суд у Львові мусів звільнити Добрянського задля браку доказів вини.

Перед судом у Рівному відбулася розправа проти чотирьох українців зі с. Мошаниця на Здолбунівщині за співання "підбурюючих пісень" на весіллі. Засудили Л. Ничипорука, Г. Цвика й О. Ковальчука по 10 міс. тюрми, а М. Ковальчука звільнили.

Заворушення в львівській тюрмі.

В львівській тюрмі, так званих Бриґідках вибухли 23. липня криваві заворушення політичних і звичайних вязнів. Вязнична сторожа мусіла прикликати на поміч поліцію. Ближчих відомостей про тло і перебіг заворушень покищо немає.

Польські староства урядують.

Дрогобицьке староство покарало грошевими карами зі заміною на арешт вісьмох українців з Волі Якубової за ношення шапок з робітні Українських Інвалідів (мазепинок). Поліція ходить дальше по селах і записує всіх, кого побачить у такій шапці.

Староство в Яворові, розвязало дня 22 липня Т-во "Сокіл" в Яворові.

Староства в Любачеві, Снятині і Раві Руській розвязують, забороняють основувати й чинять перепони в веденні дитячих садків.

Громадяни Самбора хотіли заснувати українське похоронне товариство. Від староства дістали письмо, в якому кажеться, що з огляду на "загрожене безпеченьства, спокою і поржондку публінчего" оснування т-а забороняється. Чи не дотепний пан староста в Самборі?

"Доми людове" і "капліце".

Польська кураторія будови "домуф людових і капліц" задумує ще в цьому році побудувати в зборівському повіті 5 "домуф", 1 костел, 8 каплиць та один памятник.

Вийшли з вязниці.

12 липня вийшло з луцької вязниці трьох українців арештованих під замітом убивства православного священника в с. Піддубцях.

Польсько-українські зудари.

В Миклашеві пов. Львів прийшло до масових зударів між українцями й поляками, при чому з української сторони, як пише преса польська, мали падати оклики: "Різати ляхів", "Дати їм Польщу". В бійці ужито револьверів, вил, колів. Тяжко ранили польського підвійта Моравского.

Померли.

17 липня б. р. помер у 57 році життя Др. М. Глушкевич, один із найкращих юристів. Хоч покійний належав до покоління т. зв. "старорусинів", брав участь в українському житті: зокрема був професором на правничому факультеті підпольного Українського Університету у Львові, виступав як оборонець у багатьох важніших процесах української підпольної організації, був діяльним членом Союзу Українських Адвокатів та членом редакції "Життя і Право". В. И. П.

20 липня помер у Львові голова "Взаїмної Помочі Українського Вчительства" Іван Стронський. Покійний був довголітнім провідником українського вчительства.

Др. Трильовський і посольська ґажа.

Др. Трильовський виступив з Української Соц.-Радикальної Партії, не погоджуючись з бойкотом виборів до польського сойму і сенату, який ухвалили радикали. На старість забагнув посольської ґажі.

Польський терор.

"Український Націоналіст" ч. 3-4 ц. р. приносить статистику політичних процесів на ЗУЗ за 1934. За останній рік відбулося 166 політичних процесів проти 555 українців, з чого 105 процесів проти 312 українців за безпосередню приналежність до ОУН. Решта ж процесів припадає здебільша теж на акції українських націоналістів, наприклад сипання могил Національним Героям, демонстрації і т. д. Загальна висота присудів за 1934 рік виносить: один смертний присуд, 5 на досмертну тюрму і решта разом на 1007 років тюрми. За останніх 6 років ця позиція виносить: 5 смертних присудів, 18 досмертних та 2260 років тюрми!

Кари ляхам, кари!

Посуха в Бесарабії.

В Бесарабії панує велика посуха. Можна надіятися голодової катастрофи.

Повна румунізація.

Шкільний інспекторат в Чернівцях видав розпорядок, забороняє навчання в народніх школах на інших мовах, ніж румунська. В суті річі є це для українців тільки потвердження давно існуючого стану, бо української мови не чують школи української Буковини й Бесарабії віддавна.

Конґрес учительства Закарпатської України.

Вднях 6-7 липня відбувся в Ужгороді конґрес українського учительства, при участі 900 осіб. Конґрес радив над рядом організаційних справ і виніс резолюції м. ін. проти чехізації шкільництва. На конґресі виступав з промовою представник українських націоналістів на Закарпатській Україні О. Росоха.

На 251 поручників — один "русин".

В Границях на Мораві відбулося іменування абсольвентів військової старшинської академії поручниками. В числі іменованих було 283 чехів, 19 словаків, 4 німців, 1 москаль і 1 "русин". Цифри говорять пророчисто про страх чехів перед нечеським населенням своєї держави.

Журналістично-ідеольоґічний курс "Пробоєм".

Редакція націоналістичного органу Закарпатської України "Пробоєм" влаштовує підчас ферій журналістично-ідеольоґічний курс для вишколу провідників українського націоналістичного руху на Закарпатті.

Митрополит Шептицький і хрунівська "згода".

Польська агенція подає між ін. таке: "Дня 1 липня 1935 р. поп. явилися в Ексц. Митрополита Андрія гр. Шептицького делеґати президії львівського відділу польсько-русько-українського обєднання "Згода", а це п.п. Рудольф Вайде, голова, мґр. Томаш Гумеліч, заст. голови, і Др. Антоні Процюф, член управи... Його Ексцеленція надзвичайно прихильно й щиро прийняв делеґатів, з живим зацікавленням вислухав промови та висловив при тім вдоволення з представленої йому програми й мети обєднання... Для такої ідейної, безкорисної й аполітичної акції Його Ексцеленція зволив дати Обєднанню своє архипастирське благословення".

Єпискгоп Стойка пописується.

В Празі відбувся Католицький Зїзд, в якому брали участь й українці із Закарпаття. Приїхавши в Прагу, вони розвинули жовто-блакитний прапор і почали йти в місто. Москвофільські священики, яких було кількох також між призжими, зажадали від єпископа Стойки, щоби він наказав усунути прапор. Єпископ Стойка, коли вірні не хотіли його послухати, закликав на поміч чеську поліцію (так!). Але поліція не важилась зачіпати українців. Тоді на вулицях Праги розігралась така сцена: єп. Стойка кинувся на вірних, що несли жовто-блакитний прапор, намагаючись їм вирвати його, наслідком чого почалась дика шарпанина. Єпископ вийшов з неї "переможцем". — Ущасливив Ти нас, Боже, нашими єпископами...

За національний гимн.

Староство в Городенці покарало 14-дневним арештом голову кружка Р.Ш. в Городенці, д-ра Комаринського, за те, що на ювілейнім святі ґімназії Р.Ш. в Городенці публика відспівала національний український гимн.

З видавничого руху у Львові.

У Львові появився друком неперіодичний орґан "Студентський Вістник" — видання Студ. Кружка "Рідної Школи" ім. П. Могили. Ціна "Студ. Вістника" 1 зол. Адреса: Львів, Словацького 16.

НА "БАРИКАДАХ" ОПОРТУНІЗМУ.

Польський сойм і сенат ухвалили нову виборчу ординацію. 10-го липня їх розвязано і 8-го вересня відбудуться вибори до нового сойму та 15 вересня до нового сенату. Вибори відбудуться вже згідно з новою виборчою ординацією, яка настільки внеможливлює продістатись до нового польського парляменту всім другим партіям, крім ББ, що вибори бойкотують всі польські опозиційні партії — виборів не бойкотує тільки... Ундо. Ради 10 посольських платень...

Про цих 10 посольських мандатів запевнив Ундо в часі свого побуту минулого тижня на зах.-українських землях польський міністр внутрішніх справ Косцялковскі. Його побут у Львові опортуністи використали для нових упідлень і рабських плазувань. Були "гербатки" з паном міністром, були запрошення оглядати українські інституції, тощо. Слід підкреслити, що участь у нарада з ляцьким міністром брали тільки представники тих загально-українських інституцій, які є в опортуністичних руках, представники ж решти інституцій бити поклонів перед варшавським бонцом не схотіли. Опортуністи, які пішли до Косцялковського, завдали тим робом зрадницький удар українському орґанізованому життю, бо неявлення представників решти інституцій поляки використають для ударів по них.

Коли поляки ухвалювали нову конституцію, голосувала проти неї вся опозиція, тільки не Ундо. Завдяки цьому поляки мають змогу нині казати, що конституція не є накинена, що вона є ухвалена в згоді з бодай частиною опозиції. Подібне вможливить Ундо сказати ляцькому урядові про нові вибори і новий сойм, в якому побіч "прожондових" поляків засядуть "навіть" представники українців. Чи може нарешті ще оставати нині в когось сумнів, що опортуністичний табор не причалив цілковито до польського берега, що пішов на беззастережену службу займанцеві проти власної нації? Чи посміє нині ще назвати хтось Ундо українською партією? А свої "подвиги" Ундо доконує тоді, коли на Волині і Поліссі ллється українська — не тільки українська, але й польська кров, коли українські націоналістичні маси засвідчують чином своє революційне "вірую", коли пишеться героїчна історія Нації... Запроданці, зрадники, що не гідні копнути їх ногою!

Ще один опортуністичний "подвиг" дають останні дні до занотування. Митрополит Шептицький, хоча тяжко хорий, пішов забити поклін польському посіпаці Косцялковському в часі його побуту у Львові — теж. До чого докотився впрочім цей "князь церкви", свідчить така вістка опорт. "Нового Часу" (6. 7): "Дня 1. липня 1935 року попол. явилися в Ексц. Митрополита Андрія гр. Шептицького делеґати президії львівського відділу польсько-русько-українського обєднання "Згода", а це пп. Рудольф Вайде, голова, мґр. Томаш Гумеліч, заст. голови, і др. Антоні Процюф, член управи. Його Ексцеленція незвичайно прихильно і щиро принняв делеґатів, з живим зацікавленням вислухав промови і висловив при тім вдоволення з зображеної йому програми і мети обєднання... Для такої ідейної... акції Його Ексцеленція зволив ввічливо дати Обєднанню своє архипастирське благословення". — Чи треба тут пояснень?

ВИРІЗКИ.

Під сучасну хвилину є три [...] ти на земному ґльобі, що не [...] пожар революції в укладі [...] тичних сил світа. Це є Німеч[...] Ніппон і народи поневолені [...] ковщиною. При тому експанз[...] силу Німеччини та Ніппону [...] розчисляти як середник присп[...] ючий процес кристалізування [...] волюції у московській імперії [...] нуючий як **пригожа політ[...] конюнктура,** як предвісник ви[...] революційного вулькану. Цю [...] лю Німеччини та Ніппону з[...] щує той факт, що проти р[...] цих політичних сил так як і [...] ги революції народів на тер[...] московської імперії стає та [...] Москва, маючи політичну опо[...] сучасному "культурному" [...] ("Студентський Шлях" ч. [...] 1934.

Наше політичне життя є від [...] когось часу форумом конфл[...] "старих" і "молодих" (на д[...] не фізична старість, а духо[...] Полишаючи на боці всякі [...] причини цього конфлікту, візь[...] під увагу тільки саме псих[...] світосприймання обох таборі[...] тоді побачимо виразно й яскр[...] яке страшне спустошення у та[...] "старших" вчинила ця стра[...] психічна недуга (цебто "від[...] до безпосередного чину"). По[...] ка "молодих" є наставлена у [...] прямку зреалізування їхньої [...] **безпосередно!** А "старих"?

Вони не вірять у можливість [...] кого зреалізування! Вони не [...] рять у чудодійну силу **безпо[...] редного чину.** У їхній психіці [...] "підсвідома відраза до безпо[...] редного чину" не допускає до [...] свідомости віри у цей чин і доз[...] ляє їм тільки "хотіти", що п[...] їхнього поняття називаєт[...] "шляхом еволюції". ("Українсь[...] Голос", ч. 35, 1932. Перемишл[...]

Не хочу поминути найважл[...] шого розділу про хибу, пе[...] якою володарям важко вхорони[...] ся, коли не є дуже мудрі, або [...] ли не вміють дібрати собі доб[...] дорадників. Говорю про підл[...] ників, яких повнісько при дво[...] Бо люди так милуються у с[...] власних речах і так себе часто [...] рять, що з важким трудом бо[...] няться перед цією заразою. А [...] ли хочуть оборонитися, то [...] зить їм небезпека, бути по[...] дженими. Іншого способу, [...] оминути підлесництва немає, [...] лиш переконати людей, що [...] не ображають тебе, коли гово[...] тобі правду; але ж коли кож[...] може тобі сказати правду, ти [...] тиш пошану. От тому, мудрий [...] лодар повинен триматися тре[...] го способу: вибрати у своїй [...] жаві мудрих людей і тільки їм [...] ти волю говорити правду і л[...] про ті речі, **про які він їх пита[...] не про інше.** Але в кожній [...] повинен звертатися до них, [...] слухати їх думки, а потому **по[...] новляти самому по своїй впо[...]** І до цих порад, і до кожного [...] радника відноситися так, [...] кожний бачив, що чим своб[...] ше говорить, тим більш радо [...] рада буде прийнята. Окрім [...] не слухати нікого, йти за раз [...] думаною постановою й бути н[...] хитним у своїх рішеннях. Хто [...] бить інакше, той або проп[...] через підлесників, або часто [...] няється через змінлисть думо[...] це спричиняє, що його мало [...] нують. (М. Макявель, "Волод[...]

—o—

Перед процесом за вбивств[...] мін. Перацкого.

Польська преса доносить, [...] ц. м. покінчили й замкнули [...] ство в справі вбивства чле[...] Організації Українських Націо[...] стів польського міністра, "па[...] катора" ЗУЗ, Б. Перацкого. [...] пер виготовлятимуть акт об[...] вачення на підставі актів, як[...] брані у 26 грубих томах. Це [...] тріває з місяць. Польська [...] пише далі, що головний уч[...] атентату на міністра втік [...] ним розіслано гончі листи, ал[...] тепер безуспішно.

НА ТЕМИ ДНЯ.

Жахлива "трагедія".

Усі наші часописі (так звані "національні") розплакались над "жахливою трагедією" вчених працівників на Східних Землях Мовляв, всі вони були такі "щирі" українці, що тепер це своє "українство" покутують. Одного заморили, другий застрілився, інший знову мусить манджати на Соловки (там здається найкраще місце для них), ще інший аж божеволіє, а сотками ідуть під "Стєнку". Свої плачі кінчать звичайно глибоким зітханням до "культурного світу" й з їх уст вириваються мляненькі слова: "це новий вияв жахливої трагедії, яку переживає український нарід під большевиками".

Нема над чим слезитись, це їм заплата від наїзника, якому вони пішли й поклонилися та прирекли служити, звичайно за миску сочевиці. Та не є вони "жертвами" большевицького режіму, вони є відходячими рабами без діл і самопосвяти для Справи, це лиш наслідок суворої нашої дійсности й нашого поневолення. Бо таких "жертв" буде все доволі, чи то буде панувати большевик-москаль, чи якийнебудь "добрий" поляк, чи многообіцюючий чехо-ромун. Ні при чому тут "трагедія".

Вибілювання.

Один з наших часописів тут в Америці помістив статтю п. з. "Самогубство чи вбивство Скрипника", де непідписаний автор твердить, що "з найпевнішого го джерела я знаю, що Скрипника з розмислом замордували сталінські опришки". Здається непотрібно повторяти, хто був Скрипник для української нації та які криваві діла робив на Східних Землях. Одно нам відоме, що він вже більше не міг нічого дати російським окупантам як давав, а це кров, людей і добро України, й то нам вистарчає. Став ненасиченим зрадником українського народу, а сліпим приклонником і прислужником чужої ідеї, за що стрінула його належна трусійська смерть. Таким лишиться він у нашій памяти повік.

Конкурс....

Старенькe ундівське "Діло" (воно має аж ОДНОГО приклонника й в Америці) оголосило КОНКУРС на статті. Відзначена стаття на "конкурсі" була під назвою: "Засоби й можливости розбудження і плекання людської енергії". Нічого дивного, що ця стаття була "відзначена" — бо дійсно старі потребують "засобів і можливостей розбудження енергії", тим більше старе "Діло" та вся його кліка ундівська, яка взагалі є без усякої енергії. Ми порадили б тим опортуністам добре простудіювати цю статтю (яка ціла пересякла кволістю й безенергійністю) можливо набрали б тої "енергії", якої їм потрібно, ще перед приготованням так званого "всенаціонального конгресу", або іншими словами партійної саламахи. Спішіться, а то буде пізно. Чи можливо вам і то не поможе...

Український прапор.

Здавалося б, що ми вже "свідомі й просвічені" та знаємо, яких батьків діти. А найбільше мудрагельчиків натворилось таки тут в Америці. Якже ні! Та ж він потрапив заїхати аж у Америку й тепер хтось його буде вчити. Та ще байка з тими, які прибули звичайними, з ними можна б працювати та й чогось навчити їх. Але біда з "провідниками" і "дохторами", панами з титулами й відзначеннями "Францішка дерстого". Ті, що тепер приїзджають, то все молоде, нічого не знає. Ми, каже, тут "хліб і сіль!" Та великі "провідники" не знають навіть як має виглядати український національний прапор. І нічого дивного, коли казали робити догори ногами. А коли я більше як рік тому казав, що це неправильно, то загули як порожна бочка.

Неправда, що він нас тут буде вчити, ми знаємо, як має бути. Що він тут хоче перевертати все догори ногами. Нас, каже, ніхто не повідомляв (так якби вони були до цього покликані), ані ми нігде не читали (чи вони взагалі коли що читають?) про зміну й порядок красок нашого прапору. І коли читачі питались, як властиво має бути наш прапор, то все твердили так: синьо-жовта, значить синя вгорі, а жовта вдолі. Але плиткість скоро виходить наверх, бо наш прапор був, є і буде жовто-блакитний по всім правилам геральдики. Представляючи герб (золотий тризуб) на синьому тлі, краски нашого національного прапору є — горою жовта (золотиста), а долиною синя. А хто ще не вірить, хай купить малу книжечку у виданні "Просвіти" Т. Скотиніського під заголовком: "Український прапор та герб". А тепер приходиться хіба все відкликувати, чим годувалось широкий загал в Америці. А годувалось його дурничкою що "мудрі" так зробили й так воно є. Тепер пора призадуматись над вартістю "вчителів"... побачимо, чи признаються до помилки, чи зчинять метушню....

С. Фік.

ЦІКАВО ЗНАТИ

що діється в душі Андрюші Лівицького, як бє поклони перед польськими льокаями?

що діється в душі Панейка, як пише, що ми москалі?

що діється в душі Будки, як говорить на українській землі проповідь по-польському?

що діється в душі Богачевського, як благословить москаля Скоропадського для українців?

що діється в душі Шептицького, як благословить "спулжиця"?

що діється в душі Хомишина, як пише,, щоб плювати на свій нарід?

що діється в душі Назарука, як плюгавить Шевченка?

що діється в душі Чижа, як пише про провокатора Романа Барановського?

що діється в душі українського комуніста, як дивиться, як москаль забирає останній кусень хліба від українського селянина?

що діється в душі того, що бере юдині гроші від поляків на розбиття українського руху в Америці?

що нам діється в душі, як пишемо кровію отсі рядки?

Око.

—o—

"ЖУРНАЛЬ ДЕ МОСКУ" ПИШЕ ПРО УКРАЇНЦІВ.

В Москві большевики видають французькою мовою пропагандивний журнал "Журналь де Моску". Як ця большевицька пропаганда виглядає, можна бачити з одного з недавніх чисел, де співробітник того журналу Міхаїл Кольцоф в статті "Від Киева до Львова" описує свої подорожні враження. Отже наперед описує просто невиданий у світі "добробут", що в ньому живуть українські селяне й робітники на совітській території, зокрема представляє як то колгоспниці накуповують собі в державних крамницях... "креп де шін" тощо. Зате в Галичині Кольцов бачить лише "словенське племя" (трібус словене) — голодних гуцулів, а кромі них — 16 українських партій, які сходяться в каварні "Де ля Пе". Отже, пише Кольцоф: "Є там УНДО з Дм. Левицьким на чолі, є радикали з Ґалубом(?), є католицький союз під високою протекцією митрополита Шептицького, прихильники Петлюри Доценко й Петренко, прибічники Скоропадського з Гладиловичем. Є ОУН — це терористична група... Три справи обєднують усіх українських політиків із каварні "Де ля Пе": тризуб, герб старовинної "гайдамацької" України, пристрасне бажання продатися комунебудь та не менше завзяття в ненависти до всього, що живе й дихає там, у новій Україні". Далі Кольцоф наводить, що в тій каварні "Де ля Пе" (обовязково в каварні!) українці дістають великі суми чужих грошей і що за ті чужі гроші митрополит Шептицький провадить шпигунську роботу проти Совітів; далі, що начальником всіх тих "16 партій" є... "терорист Коновалець", який дає всім українським партіям гроші на противольшевицьку роботу. Цей Коновалець "післав на совєтську територію Крушельницьких, Бачинських, Сказинських, терористів під маскою письменників". Полк. Коновалець представляється Кольцовим, як злочинець і бандит, грабіжник і горлоріз, що "розстрілював тисячі пролетарів" на Україні, а ОУН це "банда наємних вбивників безборонних совітських діячів".

ЗА ДОВБУШОМ.

— Ех, Івашку, злидні правками підточуют нашу буйність, нашу силу. Навіть не зродится в нас більше, бо народ нидіє, миршавіє.

— Не кажи так, Василку. Не миршавіємо, лиш май ліпше прибрали нас у шори. Тепер вже й сам Довбуш інакше робив би.

Бельмеґа дальше баяв, — ні! відвічну думу Верховини гадав. Він вислухав її з вітру полонин, із шепоту плаїв, із шуму смерекових лісів. Він підслухав розмову високих верхів.

Довбуш не вмер, баяв Бельмеґа. Один леґінь з його ватаги знав таку траву, що загоїла підступно завдану рану. Олекса спав, бо крови багато сплило. Але гармати збудили його. І побачив він нужду, в яку попала Верховина, почав знову свою ватагу збирати. Тепер ходить він по лісах і полонинах, збирає леґінів, щоби повідривати всі п'явки, що так приссалися до наших плаїв. Олекса Довбуш з'являється нераз у дебрах, у лісах, або на полонинах, але тільки тим, що умовлений знак знають — стуканням топірцем у дерево, скалу, або свистом. На цей знак відповідає він подібним і кличе десь у безпечне місце, щоб не зрадили його. Він уже має великі ватаги не лиш на Верховині, але й на всіх долах, куди висилає своїх леґінів народ збирати. Бог дав йому ще більшу силу та наказав берігтися підступу. Олекса ходить у сорочці сім разів намочений у розтопленому маслі, над котрою правилося дванадцять богослужень.

А коли затрембітає Олекса з вершка Чорногори в золоту трембіту, що її сам Бог дав йому, всі вхоплять за пістолі вибивані, за топірці пацьорковані.

— — — — — —

Андрійко вже не чув про що дальше баяв Бельмеґа. Він запав у сон. Він опинився десь у темних зворах, стукав,свистав, викликав, — шукав Довбуша. Боявся, що зараз почує трембіту і не вспіє вернутися до дому, щоб теж взяти участь у боротьбі. Тоді дедя не скаже, що він пустий.

Андрійко видряпався на якусь гору, щоб розглянутися, чи далеко ще Чорногора, а може й самого Довбуша побачить. Він уже був під верхом, як шепнула гора Чорногора. Андрійкові заперло дух. Перед ним на високому вершку гори на великому камені стояла велична постать леґіня звернена лицем на доли. В руках довга-довга золота трембіта, а на ній грало сонце. Повільно підносилася вона все вище, наближалася до уст опроміненого Довбуша. На нім сорочка — блакить неба, через проміння сонця, крисаня — темна хмарка оперезана стяжкою веселки. Андрійко стоїть непорушно. Ось-ось заграє трембіта і боротьба розпічнеться без нього. Він хоче підійти, просити, благати, щоби підождав, аж він збіжить на доли до дому. Там Петрик, Танаско, Славко, Тарас, Юрчик, Ілько...

Але Андрійко не міг рушитися. Він тільки крикнув: — Довбуш!.. і прокинувся.

— — — — — —

Бельмеґа баяв уже іншої.

— Гуцули поїхали в гори, — зима минала, а Андрійкові все Довбуш сниться. Цілими ночами скитається по горах і полонинах, по лісах і дебрах, та вишукує криївки та печери для ватажків. Він належить до них цілим своїм серцем і душею, та ще хотів з ними і тілом бути.

— Ах, як гарно — думав собі. Орлом налітає на село Довбуш із своєю ватагою, що сіє страх і смерть. Між нею пізнають Андрійка товариші, дєдя, неня. Але Андрійко вже не "лобур", не "шибайголовка", а месник — лицар з ватаги Довбуша. Всім стане лекше, веселіше... і дєдя погладить його і скаже: Ти в мене добра дитина, ти мій син.

Андрійко нетерпляче вижидає весни. Він хухає на клапті брудно-сірого снігу, що судорожно тиснувся до блідих лук, хухає у повітря щоб більше тепла було, щоб вже весна приходила. Він випитує дедю де Чорногора, куди в полонини йдеться... Плян і рішення уже готові. Андрійко з Демком ідуть у гори і вступають до ватаги Довбуша. Умовний знак знають від Бельмеґи, котрому дав Петро Гулей, що говорив із самим Довбушом.

Весна розставляла свої цвітисті крила, виповняла співом простір. Андрійко лиш чекає нагоди покинути хату. Демко приготовив уже топірець, пилку, губку, кресало і пістолі. Решту куль лишають у сховку для ватажків.

Аж вибила година. В горах впала злива. Черемош зіграв і залляв цілу долину аж по Іспас по тім боці.

— Сьогодні не йдім, Демку, до школи. Ходім подивитися на повінь. А щоби нас не били за те, що ми в школі не були,то підемо вже просто в гори. Нема чого вже довше чекати. Вже весна...

Демко взяв у торбину букату хліба і солонини, а з криївки добули свій виряд. Гордо машерували з Кобак два довбушівці, ніби новобранці на фронт. Так хотілося їм крикнути на ціле горло:

— Дивіться, ми йдемо до ватаги Довбуша! Очікуйте небаром нашого приходу. Готовтесь!..

В обох церквах били дзвони, пращали двох лицарів. Черемош якби навмісно познімав з Верховини бідні хатки, стайні та ніс їх ген на доли показати гуцульську нужду

— Шумним шумом Черемошу котиться голос з Верховини. Лють і відплата спливуть на його водах, що пірвуть і змиють все ненависне.

Андрійко і Демко були вже на Високому Горбі. Ще раз оглянулися на заляті левади і пустилися у Глибокий ліс, а дальше в Мулувате, де, думали, зачинається недоступне царство Довбуша. Стукали топірцем у грубі дуби, буки, десь далеко-далеко — глибоко в лісах.

— Він не такий дурний підходить так близько, де тільки чорних круків крутиться, — говорив Андрійко. — Він там на полонинах, між високими верхами. Там бережуть його медведі, лиси та орли вістки йому приносять, а вовки своїм виттям сповищають про близьку небезпеку.

— О, вже ближче чути голос, — сказав Демко. — О, як білиці скачуть з дерева на дерево, як стрілою летить заяць, щоби дати знати наперед, що хтось іде. Це вже напевно царство Довбуша.

Не говорили до себе, . тільки вистукували тайний знак. Обох проймали дрижаки.

Вечоріло. Широкоплечий, вусатий сумерк втискався між грубі дуби, як старий паламар у кожусі до церкви. Нараз із-за дерева вигринуло щось чорне.

— Довбуш...

Андрійко укладає наборзі що і як має сказати. Підходять мовчки все ближче, а воно стоїть непорушно.

— Добуш?...

— Ні.

— Хата!..

Чорною совою майнула думка: чарівниця. Із темноти вигринули Демко і Сафо. Стало лячно.

Тікати!..

Ноги відмовилися. Сухий лист привалив їх неподвижним камінням.

— Чи ж може чарівниця заподіяти щось злого леґіням Довбуша в його царстві?...

— Та ж він розніс би її в порох!...

Свобідно ступили вперед.

— Колиба!...

— Тут, — вказав Демко рукою.

— Так.

Зарилися в сухе сіно з листом. Були змучені. Сон накрив їх шумом лісу відвічної думи.

— — — — — —

Шелест сіна, що витягав його сернюк крізь діру в плоті, збудив їх. Підперезалися тісно, бо в шлунках воркотіло. Не стало вже хліба, ні солонини.

Йшли дальше аж до вечера. Вусатий сумерк, як батько, привів їх знову до тої самої колиби.

— За швидко вибралися ми. Зачекаймо аж молоді бараболі прийдуть. Ще Юрко піде з нами. Він дорогу знає. Дома скажемо, що ми пішли на повінь дивитися за Вулицю, а вода міст урвала і ми не могли вернутиси.

Верталися до дому, як птахи з підтятими крилами.

— Ой, Андрійку, дєдя битимуть. Я за себе не так боюси, бо неня боронитимуть мене. Але твої дєдя...

— Е, — байка...

Розпрощалися. Із сумерком закрадалися в село, кожний до своєї хати. Андрійко всунувся до стайні, де застав старшого брата Івана.

— Мой, деж ти діваєси? Ми всі гадали, що ти вже втопивси. Дєдя збігали ціле село, йшли здовж ріки аж до Попельник. Неня плачут, а дєдя, як убиті ходє. Чікай буде тобі!..

На Андрійкові шкіра стряслася. Іван затягнув його до хати.

Василь сидів за столом. Вечеряв. Ложка впала йому з рук, як побачив на порозі Андрійка. Аниця кинулась цілувати його.

— Так, так, стара, ти його тепер цулуй, а він тобі знов піде волочитися. Дай йому їсти, о потому поговоримо!..

Їли мовчки, а Василиха нишком плакала.

— Тепер говори, мой, дес був, ти драбуго, волоцюго пустий!.. або триматисимеш хати і шос з тебе буде, або... і посягнув рукою за ременем на сволок.

— Тепер говори!..

Андрійком потрясло. Зблід і впав батькові до ніг. Знав, що прощеня йому не буде. Навіть не просив.

— Дєдику, я скажу все, все дочиста... А потому убийте мене. І Андрійко розказав. Із міцно затисненої руки батька висунувся на землю ремінь і звився у колісце.

— За що його бити? — подумав. — За те, що моя душа перевелася в нього, що в його жилах тече моя кров!.. Наші байки колисали його, мої мозолі пестили його. Нашими мріями снив він.

Може перший раз відчув Василь цілим своїм батьківським єством, що він сина має... Сина!..

— Синку!.. і пригорнув Андрійка до себе. Двома сльозами поцілував його в голову, що розтопленою міддю влилися у молоде серце. Всі стали тихо, ніби надслухували голосу трембіти...

Дамян Гуцул.

("Дажбог".)

American Ukrainian

By Stephen W. Droboty

(Conversation when Ivan, President of YUN, took his girlfriend, Maria, for a stroll through the park.)

Maria: Ivan, what is this business about the Congress of Ukrainian Nationalists and "Manifestation for Ukraine's Independence" I hear so much about?

Ivan: The Manifestation is an event at which delegates of a great number of Ukrainian organizations in America will manifest the desire of the people they represent for the independence of Ukraine, where they will protest the so-called "realistic" politics of opportunist political factions, and where they will present our **incompromissable** attitude toward the invaders of the Ukrainian lands. The Congress of Ukrainian Nationalists is a convention of delegates of nationalist organizations of both Americas...

Maria: Why raise such a fuss about it then?

Ivan: Because the Manifestation is the first event of its kind which envelopes such a vast scope. By means of the Manifestation the Ukrainians in America will be able to gain a great deal of publicity and interest among the Ukrainians themselves. And since it is to be representative of so many Ukrainians it will **actually** be a manifestation of American-Ukrainians. Finally, the proceeds will be utilized for the continuance of the Ukrainian National Revolution...

Maria: That covers a great deal of territory, doesn't it?

Ivan: That isn't all. The Congress of Ukrainan Nationalists, the first of its kind, is also being held at the same time. It is to be a huge affair. I have been informed that not only the representatives of ODWU, YUN, Red Cross of ODWU, Chornomorska Sitch, but also delegates from nationalist organizations of Canada, Argentine and Brazil, will be present. The feature of the Congress and Manifestation will be the presence of special envoys of the Supreme Board of the revolutionary organization abroad — the Organization of Ukrainian Nationalists — and of the General Staff of the Ukrainian Army.

Maria: Why! that is something. I never realized that it was so important. By the way, will much youth be represented?

Ivan: Yes, a great deal of it. Delegates from the YUN Branches will be present. I believe that there will be many young people representing other organizations. There are also many young men and women representing Branches of ODWU, Red Cross, and Chornomorska Sitch.

Maria: It surely will be representative of many organizations, won't it? I suppose the youth delegates will play an important part in the discussion.

Ivan: Surely, all delegates have the privelege of voice. Furthermore, a special convention representatives of Y.U.N. Branches will be held. They are going to discuss certain problems of their own. This Congress will give the youth the opportunity to work hand in hand with the elders, and not segregate themselves completely from others.

Maria: That is very well. I also believe that youth should not disregard the older folk completely, even if they have certain faults... But, if we should be discreet judges, we would agree that we youngsters have just as many faults as the elders, perhaps more. Cooperation with the elders will lead us to more important tasks because we may learn a great deal from them.

Ivan: You're right. I was indeed fortunate to have been elected a delegate. There will certainly be many things to learn from others.

Maria: Who started this, anyway? If you keep on I will be tempted to go myself..... Hm?... That settles it! I'm having a late vacation. I believe I will go. It surely will be an interesting way to spend a few days of your vacation.

See you both in New York, Maria and Ivan!

N O T I C E:

YOUTH DELEGATES.

A cordial invitation is extended to all youth delegates to the Congress of Ukrainian Nationalists to attend a buffet-dinner on the first day of the Congress, Friday, August 30, at 8:30 p. m.

We want the youth representatives to feel at home thruout the duration of their presence in New York and hope to be able to exchange ideas on our organization.

Executive Committee
Branch 11 of YUN.

Y.U.N. DELEGATES TO CONVENE ON THIRD DAY OF CONGRESS.

A special convention of YUN delegates, members, guests, will be held during the Third day of the Congress of Ukrainian Nationalists, September 1, from 2:30 to 6:00 p. m. The youth representatives will convene to discuss various problems connected with American-Ukrainian youth.

A special program is being prepared by the Congress Committee. The privelege of voice will be extended to all authorized YUN delegates, members, guests, and those young men and women representing other nationalist organizations.

Four lectures will be given by the following:

The Ukrainian girl and the YUN — by Mary A. Popu of New York City.

Organizing the Ukrainian youth — by Special Organizer of YUN, John Kohut, of Cleveland.

What part does the American-Ukrainian student play in Ukrainian affairs? — by Michael Senchuk of Chicago.

Why youth should organize itself into YUN? — by Secretary of Department of YUN, Stephen W. Droboty.

Other speakers will lecture on various problems confronting the American-Ukrainian youth.

HOW TO WRITE TO THE NATIONALIST.

All contributors to the "Nationalist" play feature roles in the propaganda department of the Young Ukrainian Nationalists. They are the disseminators of young Ukrainian nationalist activity in the United States. It is their duty to spread the work of our youth sections among Ukrainian residents of the U.S.A.

There are many incidents in the life of the YUN or the locality of the respective correspondent which deserve publicity. Surely, a wideawake young man or woman will find something to write about at least once a month.

Articles should be typewritten, if possible, double-spaced on one side of the sheet. They are to be sent in to the Home Office **ten days** before publication of "The Nationalist". "The Nationalist is issued on the fifth and twentieth of every month.

There are two types of articles which may be submitted by contributors. They are: feature stories, and news stories.

Feature Story.

Feature stories may be amusing, serious, or satirical. The quality of the feature story depends upon the individual's distinct style of writing. Opinions, reflections, on certain subjects or incidents make the best feature stories. It must be noted, however, that features must interest the majority of the readers. Interest value may be judged by the writer's own discretion.

News Story.

The news story is an account of occurences such as plays, picnics, lectures, or any other Branch activities. This type of article has a definite set of regulations, as follows:

1. The first sentence or paragraph of a news story is known as the lead (pronounced **leed**). The lead should contain the answers to the following questions: **Who? What? Where? When? Why? How?**

Example:

In an endeavour to present the desire of the American-Ukrainian populace for an Independent Ukrainian State and manifest their incompromisable attitude toward the occupants of the Ukrainian lands a joint committee of Ukrainian organizations in the United States is sponsoring a "Manifestation for Ukraine's Independence" September 1, in New York City.

Note that the above illustration clearly answers the six questions of the lead.

Who: A joint committee of... etc.

What: Manifestation for Ukraine's Independence.

Where: N. Y. C.

When: September 1.

Why and How: in an endeavour... occupants of Ukr. lands.

2. Treat the remainder of the information, or news, in the order of its importance.

3. Avoid verboseness. Do not use two or three words where one is sufficient. However, include all important details.

4. a. Never write more than four or five sentences in a paragraph.
b. Use quotations wherever possible.
c. Abreviate only well-known pronames.
d. **Investigate carefully as to the accuracy of the news stated.**
e. Manuscripts, or copy (journalistic term) must be neat, with wide margins at both sides.
f. Spell all names correctly.
g. **Above all, be brief in news stories.**

QUESTION:

What is your opinion of the Congress and Manifestation?

Walter Riznyk, New York: "I believe that thru the medium of the Congress of Ukrainian Nationalists we will be able to stir up activity among the youth Branches and consequently stimulate interest among the youth in regard to Ukrainian affairs".

John Kohut, Cleveland: "Personally, I regard the Congress and Manifestation as the most important occasions of the year. We all know that the Nationalist Congress is called for the purpose of performing certain designated function and that it is not the type of affair that is advertised or regarded as "the social event of the season".

Helene V. Bellack, New York: "From the financial angle I believe that these occasions afford a splendid opportunity to strenghten the Forty Thousand Dollar Fund. Also, the publicity derived from the Manifestation will certainly publicize the fact that there are Ukrainians in America who are firmly desirous of seeing Ukraine liberated".

Joseph Iwanow, New York: "It will be of great advantage for the Ukrainian youth attending the Congress and Manifestation to learn all they can about the nationalist struggle for independence. I certainly think that the presence of a representative of the Supreme Board of the O.U.N. and the representative of the General Staff of the Ukrainian Army will add greater significance to the occasion".

Mary A. Popu, New York: "I admire the action of all those organizations wich formed the joint committee of the Manifestation because it proves that the more active of the Ukrainian people will unite when circumstances request it".

Daniel Zawrucha, Babylon: "I believe that the presence of youth delegates at the Congress and Manifestation will prove to the elders that the youth organized within our Branches is indeed interested in the affairs of Ukraine and that the elders will, consequently, place more confidence in the youth and not accuse it of negligence".

Hope Dembicks, New York: Excellent! I believe in extending priveleges. This Congress will include the youth, giving them more confidence in themselves and spurring them on to greater and more valuable activities".

(Speech Delivered by the **only** Y.U.N. ONE HUNDRED DOLLAR VOLUNTEER, Miss **Mary A. Popu**, at Ukrainian Nat. Day in New York City.)

Honored Guests!

If we should review the recent international events in Europe we would certainly notice that day by day the Ukrainian problem gains greater momentum and greater significance. We would notice that the European governments are presently greatly concerned about Ukraine, its people, their aspirations. We would also notice that the four occupants of the Ukraine are more firmly spreading their paws over the Ukrainian people and that they are utilizing all means, human or inhuman, to complete their subjugation of the Ukrainian people. We would notice that scores upon scores of Ukrainian young men and women are being arrested and deprived of all of the priveleges extended to people of a similar category in other countries.

As time flies we are learning a horrible lesson — we are learning that the four invaders of the Ukraine will not give up the Ukrainian lands **at any cost** — we are learning that without the Ukrainian lands these countries could barely exist themselves — we are learning that a Free and Independent Ukraine would mean certain destruction to the influence, strength, power of Moscow, Warsaw, Bucharest, and Prague.

What attitude are we American-Ukrainians to take toward the Ukrainian problem? Are we to be completely indifferent? Are we to be only half-heartedly interested? Or are we to be interested in the question with misconceptive solutions?

Although we were born in America there is still, within our souls, within our minds, within our veins, that trace of Ukrainianism. There is, in the best and worst of us, at least a little sympathy for this Forgotten but Glorious Race. We all feel, to say the least, that a great injustice is being done a nation which, in the bloom of its glory, was one of the most powerful in the world, which, centuries ago was the bulwark against the invasion of nomadic and Asiatic hordes, and which, at one time saved the entire European continent from probable destruction by barbarous tribes.

However, so many of us are being led astray by ambitious political leaders and parties. So many of us are blinded as to the authentic ideals of the Ukrainian nation. So many of us being influenced by reactionary principles, all forms of redundant and destructive isms, all varieties of fraternal discords, etc., etc.

So many of us must still realize that Ukraine will not be given to us — that it must be literally taken away from the mis-possessors. So many of us have to realize that Ukraine has but one ill, namely, that it is not properly united spiritually. All of our difficulties and tribulations may be traced to this one necessity — spiritual union.

If the Ukrainian people were one spiritual corporation they would not be in today's sorrowful predicament. Without a Ukrainian spiritual corparation there wouldn't and couldn't be any power within the realm of humanity to halt from that brightest ideal — to be masters in their own homes.

AWAY WITH BLUFF!

By Basil A. Stephens

(Cleveland Correspondence.)

Much discussion has been held on the Ukrainian youth and its relationship with Ukrainian problems. Many young people have suggested, and continuously suggest, various methods and attitudes for American-Ukrainians to adopt toward Ukraine. Not many of these suggested attitudes really "hit the point"; others are entirely too foolish to consider.

However, if we are to be really interested in Ukrainian problems we must have certainly observed that entirely too much type is devoted to subjects with deviating contents, upon petty, one might even say — stupid, topics. Most of this writing is grossly detrimental to the actual purpose and attitude to be adopted. This is not an attack upon informative articles, such as those on literature, arts, history, etc., but merely a suggestion to the authors of a lot of unbearable "tripe" to write more to the point and not waste a great deal of beautifully phrased words on topics which they apparently do not understand themselves. It is really intolerable to survey a great deal of trash about the ideals of American-Ukrainian youth, without a specific statement as to what these ideals are, or at least what they should be in the opinion of the writer; on the "Goal of American-Ukrainians" without any definite or desirable conclusions; on attitudes toward this, that, another thing, etc., without expressing any intelligent attitudes.

In this hulabaloo over undecided ideals, goals, aims, attitudes, etc., we have misplaced the actual ones. We have drifted so far away from the point that we wonder ourselves sometimes, "Where the devil are we?"

Not Surprized at Tightlipped Parties.

It does not surprize us at all that our political parties are tightlipped about their ideals. Their ideals are so undesirable by the Ukrainian nation that it would be their Waterloo to express them. One faction is predominantly monarchist; another internationalist; others are "realistic" without ever looking into an encyclopaedia for the meaning of realistic; and still others **do not know** their ideals.

But Youth?.....

But youth?... What are the ideals?... We can answer for ourselves, but what about others? We have read a number of times articles on ideals but wondered what these ideals were when we finished the article.

Disregarding that for a moment we must agree on this one point: that in order for the American-Ukrainian, to be interested in Ukrainian problems it must first be realized that all of these problems revolve about **one** major problem — the slavery of the Ukrainian nation. It follows that in order to solve these problems the major one is first on the list. Since that is the case we must find a solution for the first of these problems.

Solving The Major Problem.

Most Ukrainians agree that the most important problem is liberation of Ukraine. (This does not include internationalists, and those who are willing to forget certain portions of the Ukrainian lands). If that is the situation then all of the energies of the Ukrainian people should be concentrated in furtherance of this desire. Morever, to further and, finally realize this aspiration, it is imperative to select the correct course toward the goal. We must not select a reactionary medi... liberation. We must take a dire... sitive road which will lead us direc... freedom.

Ideals of Youth.

If the young American-Ukra... then, is interested in Ukrainian a... there is but one ideal which direc... young man or woman in his conn... with Ukraine. This one ideal is re... ing assistance to the revolutio... struggle now in progress. If we d... accept the liberation of the Ukra... people as the most vital issue then **are not interested in Ukrainian af...** How can we be if we refuse nece... assistance to the most vulne... project facing the Ukrainians prese...

Away With Bluff!

We should not conceal this fact we are really Ukrainians there is one manner to prove it — and that — rendering moral and material aid the revolutionary struggle upon the ...rainian Lands. Otherwise we should bluff others with huge literary or ...torical masterpieces... otherwise we continuing the base demagoguery be... by elder opportunists. We, the yo... must prove that we are built wi... sound character, a sound mind and ... We should not, and will not, tole... the bluff of our socalled "politic... parties... and what is more distress... the bluff of certain youth groups w... do not know who they are, and wh... they are going.

When we realize that a sincere ...rainian is one who aids the present ...sire and necessity of the Ukrain... nation we must adopt the most eff... ive means in fulfillment of this ... need and desire.

We must realize, first of all, that ...raine will not be handed to us o... silver plate.... that neither Soviet Ru... Poland, nor any other country wi... kind enough to waste its money, a... munition, and lives for the establ... ment of an Ukrainian State unless the countries are certain of deriving ... mendous benefits for the performa... of such a feat... that to deal with enemies we cannot be "diplomatic" "subtle" because **might is king** and "diplomacy" or "subtlety" (especi... that form of "diplomatic subtle..." naively advocated by our various ...litical **parties**)

We must be convinced that our ...sires may only be satisfied by our ... initiative... that the destiny of the ...rainian nation lies within our might... that revolutionary tactics ... means will not only create an indepe... dent Ukraine but that they will ele... the spirit and rebear the fightin inst... of the Ukrainian people and thus, w... the existence of that rejuvenated ...stinct, **perpetuate** the futurity of ... independent state and that the **Orga... ation of Ukrainian Nationalists** (O.U.... is the **only** anti-partisan unit adva... ing this inconquerable idea of natio... ism. **Moreover, it is the only act... unit conducting and continuing ... bloody underground Ukrainian Natio... Revolution which began at the time ... the World War.**

Upon knowlege of this situation the... is no doubt if the American-Ukrain... young man or woman advocates inter... in Ukrainian affairs he automatica... takes upon himself the responsibility ... rendering a helping hand to his natu... al brethren across the seas and prese... ly this helping hand means aid to ... Ukrainian National Revolution.

ACTIVITIES OF SITCH GIRLS.

What with picnics, excursions and storing up precious vitamins, — you know, the ones in sunshine — our girls could only make sporadic attempts to hold meetings this summer, to do any constructive work.

We could, at best, look back on our past season's experiences, — things are clearer in perspective — recall our glad successes and sad diappointments and resolve to profit by the lesson.

Now that we have stored up health and energy, we are ready for the coming season, which promises to be an auspicious one. At least, we have an exciting start in priming our delegates to the convention, disposing of tickets for the Manifestation Concert and making plans for the Fund. What Fund? There is only one Fund occup... ing Nationalists minds now.

Still the Big Problem of all our g... at this moment is: "What shall I w... to the Carnegie Concert?" But it is ... such a stupendous problem. You s... for us, the clothes worry has become minor one, since we have all learned make our own. Our club has just com... pleted a two year course in dressma... ing, under the tutorship of Luba Hlad... Despite many drawbacks and disadva... ages, Miss Hladka has given us a m... valuable knowledge, which is certa... an asset in any walk of life. We a... deeply grateful to her and are thorou... ly cognizant of the fact that she sac... ficed much of her attention to a bo... ing career to teach us and asked ... thing in return.

Eva Piddubcheshen's calisthentics cl... both suffered from a summer letharg... but the oncoming season will see the... in full stir again.

We are still waiting for Miss Ma... Popu's promised lecture. I hope sh... sees this.

Problem — Find a new and unus... way to raise one hundred dollars. W... have some ideas, but would like to hea... from fellow Nationalists for new ideas. Won't you let to know how you did it? Write to our secretary, Mary Saluc, 1... Hopkins Ave., Jersey City, N. J.

See you at the convention.

M. M.
Girl's Club,
Chornomorska Sitch, Br. ...